

OCTUBRE 2007 N° 28

LA PILASTRA

El nou curs

PLANES 18-20

El Casal i el Jovestiu

PLANES 4-5

AJUNTAMENT
DE BESCANÓ

EDITA AJUNTAMENT DE BESCANÓ

1.700 EXEMPLARS

2 HORARIS TEISA /TELEFONS D'INTERÈS

3 POBLE EN VIU Un bon inici de la sala de joventut
La Torre 7 Un record per en Jaume Benet

4 i 5 POBLE EN VIU Èxit del Casal i del Jovestiu /
Un estiu molt intens

6 i 7 POBLE EN VIU Presentacions de llibres / II Jornades
Musicals 7 Anem al teatre / Fira de l'Embotit / Una
Festa Major molt propera

8 POBLE EN VIU Festa de Corpus / 75è aniversari del
C. E. Bescanó / Un bon planter / Festa de Sant Llorenç
Festa Major de Vilanna

9 POBLE EN VIU Bodes de plata de l'Associació de Gent
Gran / Primer viatge a Londres del Casal d'Avis

10 REPORTATGE Agropecuària Paulí d'Estanyol renova
la seva granja

11 REPORTATGE La família Reig d'Estanyol rep el premi
a la Innovació Tecnològica Agrària

12 POBLE EN VIU La família Casademont edita un llibre
per recordar la figura del seu pare i empresari

13 POBLE EN VIU Festa Major d'Estanyol i Trullàs / Noves
pistes de tennis / Cursos

14 INFORMACIÓ MUNICIPAL L'Ajuntament repartirà més
de 1.000 kits d'estalvi d'aigua / Escola de Música del
Gironès / Socialització de llibres / Obre la iudoteca

15 INFORMACIÓ MUNICIPAL El local social de Mas Llunès

16 i 17 L'ENTREVISTA La Khadi

18 i 19 L'ESCOLA Tot un estiu preparant el nou curs

20 ENSENYAMENT L'IES Vallvera / L'Amipa del Sobrequès

21 METEOROLOGIA El temps d'aquest estiu
LITERATURA Concurs Literari de Bescanó

22 PER CAMINS I CORRIOLS Pujant el Vignemale
EXCURSIONISME El Despertacames

23 ESPORTS Marc Prat /Equip ciclista Bikeno

Horaris de la Teisa (sortides des de Bescanó):

Direcció GIRONA-OLOT:

·Feiners: 7,15 / 9,45 / 11,45 / 13,30 / 16,00

·Dissabtes feiners (fins a Amer): 7,15 / 9,30 / 13,30

·Dissabtes i festius: 11,45

·Diumenges i festius (fins a Anglès): 15,45

·Diari: 17,45 / 19,15 (fins a Amer) / 20,45

Direcció OLOT-GIRONA:

·Feiners: 7,10 / 8,20 / 13,05 / 18,50

·Dissabtes feiners: 8,20 / 10,20

·Diari: 10,20 / 15,10 / 16,05 / 20,05

Ajuntament:

Oficines municipals: 972440005

Fax: 972442702

Recaptació: 972442649

Hotel d'Entitats: 972440160

Piscines: 972442868

Consultori Mèdic: 972442570

Farmàcia: 972440059

Teatre Unió: 972440160

Escola pública: 972440228

llar d'infants Bescanó Nins: 972440363

Biblioteca: 972440720

Casal d'avis: 972440779

Mossos d'Esquadra: 088

Creu Roja: 972222222

Bombers: 085

Hospital universitari de Girona Dr. Josep Trueta: 972940200

Parròquies:

Sant Llorenç de Bescanó: 972440281

Sant Andreu d'Estanyol: 972440281

Sant Pere de Montfullà: 972238189

Sant Mateu de Vilanna: 972420807

EDITA Ajuntament de Bescanó DIFUSIÓ 1.700 exemplars Coordinació: Mei Ferrer Costa i Neus Salvador Col·laboradors: Ramon Ministrall, Andreu Batallé i Soms, Xavier Duran, Joan Masoliver, Rosa Torrijos.

COORDINACIÓ I DISSENY GLAM COMUNICACIÓ (972 583 300) IMPRESSIÓ Serveis d'Imatge Bescanó DIPÒSIT LEGAL GI-1260-96

LA PILASTRA NO ES SOLIDARITZA NECESSÀRIAMENT AMB LES OPINIONS EXPRESSES EN ELS ARTICLES SIGNATS. LA PILASTRA AUTORITZA LA REPRODUCCIÓ DELS ARTICLES SEMPRE QUE S'INDIQUI LA PROCEDÈNCIA.

AMB EL SUPORT DE Diputació de Girona

Un bon inici de la sala de joventut La Torre

DES DE LA SEVA INAUGURACIÓ EL MES DE MARÇ, S'HAN ORGANITZAT NOMBRESES ACTIVITATS I INICIATIVES

La sala de joventut La Torre es va inaugurar el març passat i des de llavors ja s'ha mostrat com un equipament dinàmic i proper als joves. S'han organitzat diverses propostes lúdiques, esportives i culturals, amb l'objectiu d'atraure els joves de Bescanó i de convertir-se en un espai de trobada i de relació.

La construcció de l'equipament va ser impulsada per l'Ajuntament de Bescanó, veient la necessitat de crear un espai lúdic i de lleure per al jovent. Des del març fins ara s'han dut a terme moltes activitats i us en resumim les més destacades.

L'EQUIP DE FUTBOL 7, PATROCINAT PER LA TORRE.

Per començar, cal parlar de la inauguració, amb un concert d'Autoput. Posteriorment s'han anat fent iniciatives diverses, la majoria amb una bona acceptació pel part del públic. Així, s'ha organitzat un Campionat de PlayStation (concretament del joc Pro Evolution Soccer), en el que hi van participar unes 30 persones, i el I Campionat de Futbolín La Torre, amb 24 jugadors. La Torre també va patrocinar a un grup de 15 joves en el torneig de Futbol 7, i el setembre va organitzar una cursa de BTT, a nivell de la província de Girona, amb uns 300 participants.

Una de les activitats que ha tingut més èxit han estat els monòlegs. Se n'ha dut a terme un cada mes amb actors de la Paramount Comedy: Angelito el Largo, Tibi El Muerto, Carlos Mo, Joantan Vive i Carlos. Totes les actuacions han tingut molta bona acceptació. Un actuació del Mag Fèlix, una exposició de Piragüisme, una mostra de fotografia, sopars d'entitats o un concert de David Callejón han estat altres de les activitats que s'han dut a terme.

NOU PROJECTES

De cares a aquest curs 2007-2008 hi ha diversos projectes que estan posant en marxa, com l'organització d'un concert mensual, la nova web (www.la-torre.es) o un punt d'informació a través del web.

Un record per en Jaume Banet

Des de les planes de La Pilastra volem recordar la figura de Jaume Banet, una persona que durant anys va estar al capdavant de la Coral Josep Ruhí, treballant desinteressadament pel que era la seva gran passió: la música. Gràcies per tots aquests anys en els quals ens ha ajudat a gaudir de la música. El trobarem a faltar!

Èxit del Casal i del Jovestiu

HI HAN PARTICIPAT UN TOTAL DE 265 NENS I NENES DE BESCANÓ

L'èxit de participació del Casal i del Jovestiu de Bescanó ha estat evident, amb la inscripció de 265 nois i noies. El casal estava adreçat a nens i nenes d'entre 3 i 9 anys i ha acollit un total de 210 participants, que han gaudit d'activitats d'entreteniment ben diverses, des de jocs aquàtics fins a tallers variats i excursions. Enguany, les propostes s'han desenvolupat al pavelló esportiu i a l'àrea verda annexa.

Pel que fa al Jovestiu, hi ha participat 55 nois i noies d'entre 10 i 14 anys, que han dut a terme activitats d'oci i esportives, com el tennis, excursions a la platja o jocs d'orientació i l'acampada al Polivalent.

Un cop acabades les dues propostes, es va lliurar una enquesta als pares i mares per conèixer-ne el seu parer. El 99% dels enquestats estan satisfets tant amb la programació com amb els resultats i entre els suggeriments s'apunta a una ampliació del servei de menjador durant el mes d'agost. De cares a l'any vinent, està previst ampliar l'edat dels participants a l'acampada del Polivalent, de manera que els nens i nenes de primer fins a tercer també hi puguin prendre part.

Més de 300 persones gaudeixen del circ al carrer

Més de 300 persones van assistir a l'espectacle que va oferir la companyia Desastrosus Cirkus a la gespa del davant del Casal d'Avis el mes de juliol passat. El circ al carrer és una de les activitats que l'any passat va impulsar la regidoria de Cultura de l'Ajuntament i que s'ha repetit enguany davant la bona acceptació que ha tingut.

Inflables a la piscina

La regidoria de Joventut va organitzar un cop més la tradicional festa d'inflables a la piscina. Arrel de l'èxit aconseguit, l'Ajuntament es planteja ampliar l'activitat a dos dies de cares a l'any vinent.

Festa de Joves amb el grup Frenètic

El grup Frenètic va ser el protagonista de la Festa de Joves que es va celebrar al juliol al davant de La Torre. Seguidament hi va haver l'actuació d'un DJ local. La regidoria de Joventut està preparant una enquesta per conèixer quina festa és la que agradaria als joves.

Cinema a la Fresca

A l'estiu s'ha continuat amb la proposta de Cinema a la Fresca davant el local de joves La Torre i a la piscina, amb èxit de públic. Es va projectar "Piratas del Caribe 3" i "Descubriendo a los Robinson", ambdues amb una gran acceptació.

Nit de poesia

La X Nit de poesia es va dur a terme a finals de juny al barri vell de Bescanó. Aquesta vetllada és el preludi del lliurament de premis del X Concurs Literari de Bescanó. Es van llegir obres de diversos poetes catalans, amb l'acompanyament a la guitarra de Quin Danés.

Un estiu molt intens

Aquest juliol no ha estat un juliol més, sinó un mes ple d'entreteniment i diversió. Com cada any, l'Ajuntament ha organitzat diferents casals per fer que els mesos d'estiu a Bescanó siguin més engrescadors. A continuació us explicarem el Jovestiu adreçat als més grans.

Durant els matins del mes de juliol els joves han pogut gaudir d'una sèrie d'activitats com excursions, jocs malabars, esports, tallers de manualitats... sense oblidar-nos del bon humor i el bon rotllo!

Voleu saber què hem fet els joves?

Hem practicat el tennis (aprofitant les magnífiques instal·lacions), el futbol, el bàsquet, el voleibol, el beisbol, etc.

"Un bon manteniment físic hem realitzat i un bon color de pell ens ha quedat!"

També hi ha hagut un espai per deixar sortir a aquell artista que tots portem a dins: el taller de manualitats. Així, hem creat un perfum, hem confeccionat estels voladors, material malabar, hem pintat i decorat samarretes, ens hem decorat la pell amb tatuatges d'Henna, etc.

"Uns grans artistes no hem estat, però una estona agradable l'hem passat!"

Una parada inevitable i alhora necessària era la piscina, dins la qual ens refrescàvem i ens ho passaven d'allò més bé jugant a l'aigua. "Atrapa'm! Noooo... Tira'm! Noooo... Esquitxa'm! Noooo... Ostres, doncs què podem fer?? Joga dins l'aigua que faràs bé!" Però si hi ha alguna cosa que especialment caracteritza els estius del Jovestiu, són les excursions dels divendres. La primera va ser sobre rodes... vam arribar fins a Sant Gregori tot observant la naturalesa que envolta el riu Ter i descobrint una de les moltes rutes, que es poder fer des del nostre poble amb aquest mitjà que tant ens agrada, la bicicleta.

"En fila índia siusplau... El riu hem de travessar... Qui vol ser el primer ??? Com no... l'Otger!"

La segona ens va portar fins a la platja de Sant Antoni de Calonge, on el bon temps ens va acompanyar i vam gaudir d'un magnífic dia calorós de juliol amb vistes al mar.

"No ens deixem d'explicar que unes grans onades vàrem trobar i molt vàrem disfrutar"

La tercera va ser una gincama pel poble i pel bosc en la qual els nois i noies havien de superar amb enginy i creativitat les diferents proves, i guanyava el grup que més ràpid ho aconseguís.

"Un grup va ser el primer en arribar... però... el puzzle no va poder completar!"

La última i més esperada de les sortides va ser l'acampada a la Rectoria de Vilanna, en la qual vam poder gaudir d'una jornada de 18 hores en convivència amb totes les companyes i companys. Conjuntament vam enlairar les diferents tendes d'acampada i seguidament vam fer una gran rotllana per poder sopar tots junts. No va faltar el joc de nit, les diferents actuacions que s'havien preparat prèviament el nois i noies per grups, i el ball final amb la "dico-jovestiu", que ningú no va deixar de ballar.

"Ei nois... aquí falta gent... on deuen ser? Tothom ben cagat... i resulta que s'havien amagat!!"

Tot i no ser del tot del nostre gust, ja que ens agradaria que cada any poguéssim estar amb nosaltres, hem fet un comiat a la nostra companya saharauí Khady, perquè aquest ha estat el darrer any que pot sortir del país i passar les vacances amb nosaltres.

"Khady mai t'oblidarem!"

Realment creiem que ha estat un mes de juliol molt intens i divertit tant pels "nanos" com pels monitors, i on no hi ha hagut espai per a l'avorriment. Tantmateix desitgem que tothom qui ha participat d'aquest Jovestiu '07 hagi gaudit de cadascuna de les activitats i que en tingui un molt bon record.

Els monitors.

Lluís Solé presenta un recull d'imatges de Bescanó, Estanyol, Montfullà i Vilanna

L'historiògraf bescanoní Lluís Solé va presentar el llibre "Visions", un recull d'imatges i textos de Bescanó, Estanyol, Montfullà i Vilanna. En total, són 120 imatges que van des del 1910 fins avui, i 65 textos literaris del segle IX fins ara. El llibre ha estat possible gràcies a la col·laboració del Museu Etnològic de Bescanó, i de fotògrafs amateurs i semi-professionals del municipi, que han cedit bona part de la documentació a l'autor.

Presentació del llibre de Dolors Vilamitjana "Pessigolleig de Silenci"

La poetessa local Dolors Vilamitjana va presentar a la Biblioteca de Bescanó el llibre "Pessigolleig de silenci", un diàleg que manté l'autora amb Joan Guerola. El llibre recull records i vivències de dos professors que entre classes comparteixen i reivindiquen l'espai de la poesia al segle XXI.

Èxit de la segona temporada d'"Anem al Teatre"

El Teatre Municipal Alba Bescanonina va acollir, per segons any consecutiu, un cicle de teatre estable que s'impulsa des de la Regidoria de Cultura de l'Ajuntament de Bescanó. Aquesta proposta, que combina el teatre amateur amb el professional, ha portat al municipi interessants companyies i originals propostes. A la imatge, la representació de "Homes i Dones" de Traspunt Teatre.

Més de 10.000 persones a la Fira de l'Embotit

Més de 10.000 persones van visitar la dotzena edició de la Fira de l'Embotit, que es va celebrar el març a Bescanó. En total, la mostra va comptar amb 83 expositors i amb demostracions de com fer la carn de perol, les botifarres i els greixons. Tot un èxit!

Bona acollida de les II Jornades Musicals

El Polivalent de Bescanó es va convertir el passat mes d'abril i durant un cap de setmana en l'escenari de les II Jornades Musicals de Bescanó, que van acollir un bon nombre de participants. L'objectiu d'aquesta proposta, que pretén repetir-se l'any vinent, és potenciar l'estima per la música en totes les seves varietats i tendències.

Una Festa Major molt diversa

ES VAN CELEBRAR ACTES PER A TOTS ELS GUSTOS I ADREÇATS A TOTES LES EDATS

C.M.

Un altre any Bescanó ha pogut celebrar la Festa Major. Tot començà amb un espectacle de teatre que ens van presentar els artistes del nostre poble. La festa continuava dijous amb més d'un centenar de persones al sopar popular, que va ser acompanyat amb el ball de Pa d'Àngel.

Divendres va tenir lloc gran espectacle de la Motngrins, que va omplir la pista poliesportiva de gent que va poder gaudir del concert i el ball. Però la nit no va acabar aquí, sinó amb els DJ's del poble, que van convertir la pista en la millor discoteca a l'aire lliure.

La nit en la qual els joves van passar-s'ho més bé va ser la del dissabte, davant els grups revolucionaris i contundents Delincuentes, Pepper's Pots i Corrent Alterna. Milers de joves ballaven i els organitzadors pensaven que Bescanó s'enfonsaria, davant la quantitat de gent que hi havia. Fins i tot alguns es van quedar a dormir a la gespa del pavelló.

Només faltaven dos dies per acabar la festa... Llàstima!

El diumenge, de bon matí, els més menuts del poble van poder participar en el concurs de pesca, i a la tarda, van cantar i ballar amb el grup d'animació infantil. Però no es va acabar aquí: amb l'acompanyament de la pluja, el pavelló de Bescanó es va omplir de gom a gom per assistir al gran espectacle de la Selvatana. Vam poder gaudir del meravellós concert, que va convertir la pista amb tot un saló de ball.

Ja per acabar la festa, dilluns, a la carpa on s'hi feien les activitats, vam poder escoltar contes a la fresca i havaneres, i tampoc no hi va faltar un grup de blues-jazz, Calavares, que va fer les delícies del públic. Cal destacar també l'èxit de participació a la Mostra d'Artesania, a l'exposició del Museu Etnològic, als campionats de pesca i de botifarra, el Bescanoní de Ferro, el partit de futbol...

Hem de donar les gràcies a la Comissió pel bon encert, respecte el temps, per poder fruit de tots els actes amb il·lusió.

Moltes felicitats als joves, als grans i als menuts que van pujant i que han fet realitat aquesta Festa Major!

PETITS I GRANS VAN DIVERTIR-SE AMB ELS CONTES A LA FRESCA.

LA FESTA DE L'ESCUMA.

ELS GUANYADORS DEL BESCANONÍ DE FERRO.

Celebració del 75è aniversari del C.E. Bescanó

Un gran dinar de germanor va ser un dels actes centrals de la celebració del 75è aniversari del Club Esportiu Bescanó. Al dinar hi van assistir socis, simpatitzants i jugadors, i un gran pastís va coronar la festa.

Festa de Corpus

Les catifes de flor van tornar a envair diferents espais i carrers del poble per la festa de Corpus, el juny passat. A la foto, una de les catifes que es va fer davant l'església de l'Assumpta.

Un bon planter a Bescanó

L'afició per al futbol a Bescanó és evident i engresca a molts nens i nenes que somnien en jugar cada dia millor. A la primer imatge, podeu veure els equips infantils del C.E. Bescanó i del F.C. Barcelona. A la segona, l'equip de futbol femení del C.E. Bescanó.

Festa de Sant Llorenç

Una Missa oficiada per mossèn de Bescanó, Joaquim Leal, amb l'acompanyament dels mossens dels pobles veïns, va obrir la festa de Sant Llorenç, amb l'acompanyament dels cants de la coral Josep Ruhi. Tot seguit hi va haver una ballada de gegants.

Festa Major de Vilanna

Els veïns de Vilanna van celebrar els dies 22 i 23 de setembre la seva festa major en honor de Sant Mateu. L'amenaça de pluja no va permetre que la gent del poble es pogués reunir a l'esplanada de l'església com és habitual, i la festa es va traslladar al Polivalent de Bescanó, on a sopluig es va celebrar el sopar de germanor i el ball. Unes dues-centes persones van assistir al sopar, i després van poder ballar sardanes i fer gresca amb el conjunt musical Pa d'Àngel. I els més petits s'ho van passar d'allò més bé amb els inflables i els jocs instal·lats al mateix Polivalent. L'endemà, com és tradicional, es va celebrar la missa i el vermut de festa major.

Bodes de plata de l'Associació de Gent Gran

La Junta

Després d'un estiu de repòs hem començat un nou curs amb les activitats habituals: excursions, viatges, etc. Però potser el més destacat és que l'Associació Gent Gran de Bescanó va celebrar, el 16 de setembre passat, les bodes de plata a l'hotel La Terrassa de Platja d'Aro. Ens ho vam passar d'allò més bé, tal i com podeu veure a les fotografies.

Fent un repàs a la història de l'Associació, recordem que d'un dinar senzill als seus inicis, hem arribat a un excel·lent menú després de 25 anys. Hem viatjat per tot Catalunya, per l'Estat espanyol, per Andorra i França. Hem visitat els diferents teatres de Barcelona: Victòria, Molino, Liceu... No podem oblidar els famosos Carnestoltes, amb disfresses i premis, ni els Pre-Nadal, el Cagatió o el ball de la nit de Sant Llorenç dedicat als jubilats.

Recordem també les conferències del Dr. Baena i del Dr. Latorre... En els nostres tallers hem fet diferents arts aplicades: pintat de figures, mantelleria, coixins, treballs amb estany, porcellana russa, vidre decoratiu, patchwork, etc...

Una relació senzilla d'una història que ens omple d'alegria en recordar que som gent gran (no vells) amb aptituds, i preparats per donar a la societat el que no pot donar la gent jove: l'experiència.

Nou viatge a Londres del Casal d'Avis

Un grup d'avis del Casal de Bescanó van viatjar a Londres aquest estiu. Des del Casal, es van organitzar dos viatges cap a aquesta destinació i les dues van anar molt bé. Les imatges que podeu veure són de la primera excursió.

Agropequària Paulí d'Estanyol renova la seva granja

LA FAMÍLIA SARAROLS ES DEDICA A LA PRODUCCIÓ LLETERA DES DE FA MÉS DE 150 ANYS

M. Rosa Torrijos

La família Sararols, de can Paulí d'Estanyol, fa més de 150 anys que es dedica a la producció lletera. En Paulí Sararols fa fundar l'empresa l'any 1855 i encara avui la quarta generació Sararols segueix el negoci que va iniciar el besavi.

L'Anna Sararols, copropietària amb el seu marit Josep Lizana, han estrenat les obres de la primera fase de millora de la granja i calculen que en poc més d'un mes poder tenir enllestida la segona i última fase d'aquesta obra. Les principals característiques d'aquesta reforma és que comptaran amb un sistema de munyir totalment informatitzat i mecanitzat, i es cobriran els patis i la canalització de la teulada per evitar filtracions a la terra. El resultat són gairebé 2.000 m² de granja totalment transformada, on fins i tot les vaques prenent un «bany de peus» amb aigua i un producte antisèptic per evitar l'aparició de fongs.

En aquest moments l'Agropequària Paulí compta amb 148 vaques lleteres i 120 de reposició, amb una producció anual d'1.315.000 litres de llet.

ESPECIALITZACIÓ

L'Anna es va especialitzar en la inseminació artificial de les vaques. Fa més de 21 anys va fer un curs d'especialització a Saragossa i va ser una de les primeres dones que feien servir aquest mètode a les comarques gironines. «A casa la feina és un circuit tancat: nosaltres criem les vaques i quan estan preparades, les munyim, les inseminem, les ajudem a parir i així sempre; és un cicle que no para mai» ens explica l'Anna, que des dels 14 anys està al peu del canó treballant entre 11 i 12 hores diàries. Quan li preguntes si està cansada d'aquesta feina sorprèn la seva resposta: «Tinc molta sort; faig la feina que m'agrada. Pot semblar estrany perquè en aquesta feina no tens vacances ni tan sols caps de setmana, però no la canviaria per cap altra feina».

I l'Anna continua explicant: «hi ha hagut temps molt difícils. Pensa que l'any 1988 el preu de la llet va baixar un 40% i es va mantenir així durant un parell d'anys; a partir de llavors les pujades de preu ha estat escasses». I afegeix: «perquè ens poguem fer una idea, la llet fa 21 anys es cobrava més cara que a l'actualitat». Però malgrat això, ara estan contents perquè aquest any han aconseguit un bon preu.

A part del bestiar, disposen de 400 vessanes de terra de cultiu on planten blat de moro i ferratges que serviran d'aliment a les vaques. Per tant no és estrany, veure en Josep de can Paulí tard al vespre passejar-se pels camps que tenen a la Crosa, comprovant el reg o vigilant que cap animal li faci malbé la collita.

L'ANNA, MOSTRANT LA NOVA GRANJA.

La família Reig d'Estanyol rep el Premi a la Innovació Tecnològica Agrària

ES DEDICA DES DE L'ANY 1989 AL CULTIU DE L'AVELLANA

M. Rosa Torrijos

La societat Reig d'Estanyol, encapçalada per en Ricus de can Reig i amb l'ajuda d'en Pere Arbonès de Can Ferrerós, tots dos d'Estanyol, han estat guanyadors dels Premi PITA (Premi Innovació Tecnològica Agrària) que otorga la Generalitat de Catalunya, concurs on hi participaven 28 empreses, entre elles Miquel Torres (vins i caves).

La Família Reig explota el cultiu de l'avellana des de l'any 1989 i compte en total amb 46 vessanes dedicades a aquest fruit sec, en terrenys propietat de la família i d'altres que han anat adquirint, tots ells a Estanyol, amb una producció de 30 tones a l'any.

En Ricus va decidir ara fa 18 anys seguir la producció avellanera que ja havia iniciat el seu avi, però aquesta vegada, intentant fer una producció totalment natural, adoptant una postura respectuosa amb el medi ambient, evitant l'erosió del terreny i sense produir residus, amb la finalitat d'obtenir un producte de gran qualitat. «A més, és un cultiu tradicional de la zona i ben adaptat a les condicions climàtiques, integrat en el paisatge i que serveix de refugi a nombroses espècies animals» explica el propietari.

UNA MÀQUINA ESPECÍFICA PER A LA RECOLECCIÓ

Han hagut de mecanitzar completament la recol·lecció amb una màquina per apilar les avellanes ideada i fabricada per en Pere de can Ferrerós, l'enginyer de l'empresa, que ha hagut d'inventar uns raspalls que s'avinguin a les necessitats de l'empresa i adequats al terreny i al sistema de poda (diferent del que es fa habitualment), però que fa que l'arbust sigui més resistent i productiu.

Quan tots els agricultors semblava que tenien la vista posada a la vinya i l'olivera, aquesta empresa va decidir navegar a contracorrent i plantar avellaners totalment autòctons (la varietat paüetet majoritàriament i la varietat negret en menys quantitat), tot i sabent que aquests arbustos necessiten entre sis i set anys per a estar a plena producció. El risc però ha valgut la pena i queda ben palès amb aquest Premi.

BENEFICIS DE LA INCORPORACIÓ DE LA INNOVACIÓ

Amb el sistema de coberta vegetal total s'evita l'erosió dels terrenys, que sovint són pendents, a més de no produir residus i ja que no s'apliquen herbicides (només es fan els tractaments estrictament necessaris per a les plagues), s'estalvia força en plaguicides. El seu sistema de recol·lecció baixa els costos per quilo d'avellana de 46 cèntims comparat amb altres sistemes que s'empren a Girona i Tarragona, i la qualitat millora en no haver-hi avellana podrida o amb excés d'humitat.

La mecanització és important no només quan es valora el cost de la recol·lecció sinó també la dificultat que tenen els productors d'avellana per trobar treballadors per a la curta campanya de recollida. Amb el sistema de Reig d'Estanyol, l'explotació necessita poques màquines que costen poc i s'utilitzen molt.

TRAJECTÒRIA DE L'EMPRESA

La societat Reig d'Estanyol es dedica al conreu de l'avellana i a l'explotació forestal. Va néixer a finals del 1989 per raons administratives, però la família propietària de la finca, els Gifré Dalmau, conreen avellanes des de fa diverses generacions.

De les quatre hectàrees amb les quals va començar fa quatre anys, ha passat a cultivar-ne quaranta i vol seguir creixent fins a les seixanta. En comercialitza la major part a través d'Indústries Pont, una de les empreses més fortes del sector a Espanya, que té la seu a Reus.

Enric Gifre vol seguir vivint de l'avellaner, un arbre que molts consideren el germà pobre de la família agrícola i que, en canvi, ell creu que és un exemple de l'anomenada agricultura sostenible. Argumenta que és un conreu que té poques plagues que l'amenacin seriosament; això comporta una utilització mínima de plaguicides. És a dir, un arbre bastant rústic que requereix poques atencions: en comparació amb altres conreus, l'exigència d'adobat és mínima, sobretot de nitrogenat. A més, és un cultiu tradicional de la zona i ben adaptat a les condicions climàtiques, integrat en el paisatge i que serveix de refugi a nombroses espècies animals i que també evita l'erosió.

La família Casademont edita un llibre per recordar la figura del seu pare i empresari

HAN CREAT LA FUNDACIÓ JAUME CASADEMONT, L'OBJECTIU DE LA QUAL ÉS PROMOURE LA INTERRELACIÓ ENTRE LA SOCIETAT, L'EMPRESA I LA UNIVERSITAT, I FOMENTAR L'ACTIVITAT CULTURAL

Jaume Casademont, identitat i compromís és el llibre que ha editat la família de l'empresari bescanoní per recordar la figura del seu pare. La publicació es va presentar oficialment durant el primer acte de la Fundació Jaume Casademont (FJC), constituïda per l'esposa, filles i dos néts de la família, el 20 de setembre passat a l'edifici que porta el seu nom, al Parc Científic i Tecnològic de la Universitat de Girona, on està ubicada la seu de la fundació. Van prendre part en aquest acte l'expresident de la Generalitat, Jordi Pujol, i el Conseller de Política Territorial i Obres Públiques, Joaquim Nadal, ambdós prologuistes del llibre; la Rectora de la Universitat, Anna M. Geli; l'alcalde de Girona, Anna Pagans, i la presidenta de la Fundació i esposa de Jaume Casademont, Teresa Ruhí. Tina Casademont, directora de la FJC, va explicar els objectius del nou ens.

EL LLIBRE

El llibre està format bàsicament per la recopilació de gairebé un centenar de textos de persones d'àmbits ben diversos de l'entorn de Jaume Casademont, molts dels quals són veïns de Bescanó. També conté una biografia, i el que anomenen "Ideari", creat a partir d'una obra amb què Jaume Casademont va guanyar la categoria d'assaig dels Premis Recull de Blanes, el 1979. El llibre es tanca amb un epíleg de la seva vídua, així com un apartat anomenat "Fotos silencioses".

La Fundació Jaume Casademont

La filosofia amb la qual ha nascut de la FJC es basa en el què Jaume Casademont creia fermament: cal retornar a la societat el que la societat aporta a un mateix.

Projectes que s'estan treballant:

- BUTACA:** Un espai de debat i reflexió liderat per un personatge convidat, un personatge destacat de qualsevol disciplina. Es desdoblarà en una sessió matinal a la UdG, amb el seu personal acadèmic i investigador; i una sessió pública al vespre.
- BEQUES EDUCAR MENJANT:** La FJC lliurarà unes beques a propostes especialment originals i innovadores que fomentin l'educació en l'alimentació dels més petits.
- PREMIS LITERARIS BESCANÓ:** La intenció és mantenir el lligam que s'ha tingut en les dues últimes edicions dels Premis Literaris de Bescanó, sent present en el jurat i participant en el lliurament dels premis, a més de reforçar la participació amb la publicació de les obres guanyadores.

Cursos i tallers per a tots els gustos

L'AJUNTAMENT EDITA UNA GUIA AMB 26 PROPOSTES D'ACTIVITATS DIVERSES

L'Ajuntament de Bescanó ha organitzat per aquest curs 2007-2008 un total de 26 cursos i tallers per a totes aquelles persones que vulguin ampliar els seus coneixements o millorar la seva forma física. Les activitats es duran a terme a les instal·lacions de Bescanó, però també a Montfullà i Estanyol, seguint l'objectiu de descentralització que s'ha marcat el consistori.

Entre les novetats, cal destacar els cursos de conversa en llengua anglesa, de photoshop, el taller d'ornamentació floral o el de dansa del ventre. A aquests s'hi afegeixen les activitats d'informàtica i fotografia digital, d'idiomes, de tall i confecció, restauració de mobles i cuina, de salut i de mantenir-se en forma, les de danses i balls i les d'esports.

Aquesta programació, que s'adreça als bescanonins i bescanonines de tots els públics, s'ha impulsat des de les regidories de Cultura, Ensenyament, Esport i Serveis Socials. L'any passat, totes aquestes propostes van comptar amb uns 250 participants, xifra que enguany s'espera superar.

CURS DE TALL I CONFECCIÓ AL CASAL D'AVIS.

Xerrades per a pares i mares

La regidoria d'Ensenyament ha impulsat un seguit de xerrades per a pares i mares amb l'objectiu de millorar la relació amb els fills. Les conferències es duen a terme a l'Hotel d'Entitats. La primera es va celebrar el 16 d'octubre passat i es va parlar de la dinàmica de les famílies, i la segona va tenir lloc el 30 d'octubre, sobre les diferents etapes per les quals travessa una família. La properes xerrades seran el 13 de novembre amb "Les etapes de l'adolescència", el 27 de novembre amb "La família i els amics", l'11 de desembre amb "La importància de contenir... i els pactes", el 18 de desembre amb "La dinàmica emocional en l'adolescent" i el 15 de gener amb "L'adolescent i el conflicte: la resposta". Les conferències van a càrrec de Ventijol, una associació experta en relacions familiars.

Autobusos per anar a Fires

La regidoria de Joventut de l'Ajuntament de Bescanó ha tornat a posar a disposició dels joves un autobús per anar a les fires de Sant Narcís de Girona i així no haver d'agafar el vehicle particular. Els autobusos han sortit de Bescanó els dies 26, 27 i 31 d'octubre i 2 i 3 de novembre. Aquesta iniciativa ja s'havia dut a terme en anys anteriors amb una gran acceptació per part del públic jove.

Festa de Vilanna i Trullars

El 21 de setembre passat, dia de Sant Mateu, es va celebrar la Festa Major de Vilanna amb diversos actes i una missa a l'església de Vilanna. Les diferents propostes van tenir molt bona acceptació i van comptar amb una significativa participació. Un mes abans, el 24 d'agost, el dia de Sant Bartomeu, Trullars també va celebrar la seva Festa Major.

L'Ajuntament repartirà més de 1.000 kits d'estalvi d'aigua

S'INICIA UNA CAMPANYA PER CONSCIENCIAR SOBRE EL CONSUM EFICIENT

L'Agència Catalana de l'Aigua ha atorgat a l'Ajuntament de Bescanó una subvenció global de 30.000 euros per a dur a terme accions encaminades a promoure l'estalvi del consum d'aigua. Entre aquestes iniciatives es troba el repartiment de més de 1.000 kits d'estalvi d'aigua entre els ciutadans de Bescanó.

Entre les actuacions proposades es troba la realització d'una campanya de sensibilització entre els ciutadans, que rebran un kit d'estalvi d'aigua. Aquest inclourà tres ecoreductors per a aixetes i dutxa (finançats al 50% per l'Agència Catalana de l'Aigua i per l'Ajuntament), i una bossa per mesurar l'estalvi d'aigua. A més, es lliurarà un tríptic explicatiu.

A més, l'Ajuntament redactarà unes ordenances municipals per a l'estalvi, i es realitzaran tallers als centres d'ensenyament per fomentar l'ús eficient de l'aigua.

Totes aquestes accions estaran coordinades per tècnics i educadors ambientals del Consell Comarcal del Gironès.

Nou curs de l'Escola de Música del Gironès

L'Escola de Música del Gironès ha iniciat el curs 2007-2008 amb bones propostes per acostar la música a petits i a grans. En total, aquest any s'han inscrit una trentena de persones. L'escola ofereix cursos de música clàssica i de cobla a partir de 5 anys, música de cambra a partir de primer, música per a joves i per a adults i les activitats de cant coral i de conjunt orquestral. L'Escola de Música del Gironès està autoritzada pel Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya.

A l'Aula de Bescanó, es durà a terme classes de flauta travessera a càrrec de Mar Marcé, de piano vell a càrrec de Cati Riera, de guitarra amb Eukén Ledesma, de violí amb Iolanda Lloveras i de piano nou amb Eduard Nadal.

L'Ajuntament inicia la socialització de llibres al CEIP Santiago Sobrequés

HA INVERTIT UN TOTAL DE 5.000 EUROS

L'Ajuntament de Bescanó continua aquest any amb la campanya de socialització de llibres que va iniciar l'any passat, però en aquesta ocasió s'ha adreçat al CEIP Santiago Sobrequés. A petició de la direcció de l'escola i de l'Ampa, s'han comprat els llibres de Primària (primer i segon curs) i també llibres de lectura i diccionaris d'altres cursos. En total, s'hi ha destinat 5.000 euros.

L'objectiu de la socialització és facilitar l'accés als llibres a tots els escolars, reduir la despesa de les famílies i al mateix temps reduir els residus que generen.

La ludoteca obre les seves portes

EL SERVEI ESTÀ ADREÇAT A NENS I NENES DE 3 A 12 ANYS

La ludoteca de Bescanó ja ha obert les seves portes i ho ha fet amb unes jornades de portes obertes fins al 30 de setembre, de manera que tots els nens i nenes hi ha pogut anar de forma gratuïta. La ludoteca és un equipament que té com a objectiu educar la mainada entre 3 i 12 anys des de les joguines.

S'han establert dues franges horàries segons les edats: de 5 a 7 de la tarda per als alumnes de P3 a segon i de 7 a 8 de la tarda per als de tercer fins a sisè. A més, hi ha un servei especial per als nens i nenes que hi vulguin acudir esporàdicament.

El local social de Mas Llunés tira endavant

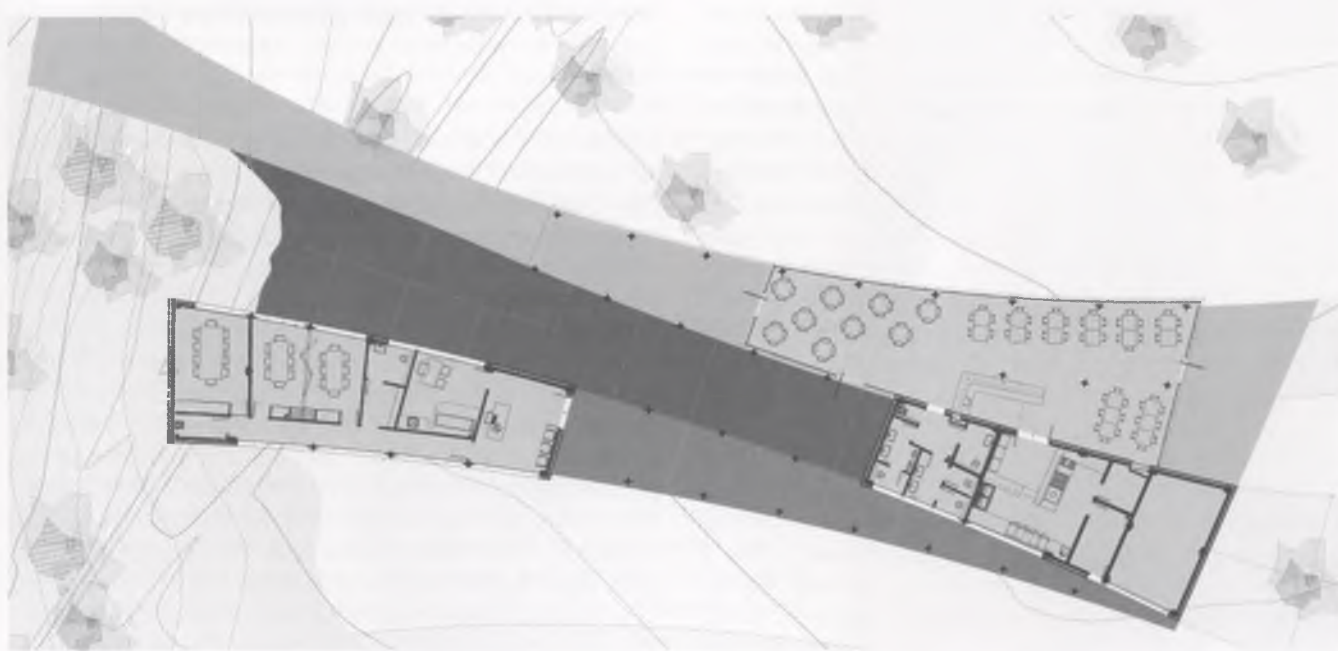
L'AJUNTAMENT JA HA ADJUDICAT LES OBRES I ENGUANY ES CONSTRUIRÀ LA PRIMERA FASE

L'Ajuntament de Bescanó ja ha adjudicat les obres de construcció del nou local social a Mas Llunés. Aquest equipament ocuparà una superfície de 350 metres quadrats i acollirà diferents serveis: des d'espais per a entitats fins a un consultori mèdic. L'objectiu de l'Ajuntament és acostar els serveis als ciutadans, de manera que no s'hagin de desplaçar fins al centre de la població.

El pressupost total per a aquesta obra és de 370.000 euros. Els treballs començaran aviat i el projecte es realitzarà en dues fases:

Primera fase: Es començarà aquest any i inclourà la construcció del primer volum, que acollirà el bar-restaurant amb els serveis corresponents. En aquest espai es podran dur a terme les reunions de veïns mentre no s'acaba la segona fase.

Segona fase: Es començarà l'any vinent. El segon volum inclourà un consultori mèdic i les sales polivalents i de reunions.

EL PLÀNOL DEL NOU LOCAL DE MAS LLUNÉS.

“Esperava una bona família, nens per jugar,

AQUEST ERA EL DESIG DE LA KHADI LA PRIMERA VEGADA QUE VA SORTIR DELS CAMPAMENTS SAHRAUÍS, UN DESIG QUE HA FET REALITAT A BESCANÓ

LA KHADI A LA SEVA MADRASSA (L'ESCOLA).

LA KHADI A CASA SEVA. D'ESQUERRA A DRETA, LA PILAR, LA MARE (GLIGILA), LA GERMANA (MUTJARA), ELLA, UNA VEÏNA AMB DOS NENS, EL PARE (J MUTTA) I EN FERRAN.

L'ARRIBADA A CATALUNYA.

Aquell dia es manifestava vergonyosa, una barreja de timidesa i nerviosisme. Esperava amb inquietud (ens va explicar la Pilar) que li anéssim a fer l'entrevista per a la Pilastra. No va deixar de somriure durant l'estona que vàrem compartir, però les frases no li acabaven de sortir i era la Pilar qui, de tant en tant, li anava donant algunes pautes i arguments per respondre a les preguntes. I no és pas que no entengui ni parli el català, tot el contrari. Al llarg dels cinc estius que ha estat a Bescanó mica en mica ha après la nostra llengua i ha estat aquest any, el darrer que el Front Polisari li ha permès sortir dels campaments, quan ha mostrat una fluïdesa important no tant sols amb la parla, sinó també amb el seu desenvolupament tant en l'entorn familiar que l'ha acollit com en l'entorn social en el que s'ha mogut i que ha estat el mateix de qualsevol nen o nena de casa nostra.

La Khadiyetou, la Khadi com li han dit els seus companys de Jovestiu i de jocs de carrer, ha fet dotze anys. La primera vegada que es va desplaçar des de Smara (la seva província) a Catalunya en tenia sis. La seva família d'acollida, la Pilar i en Ferran i els seus dos fills, ja havien acollit anteriorment un nen sahrauí, en Buzeid, amb el qual encara mantenen contacte i es preocupen pel seu benestar. Com la Khadiyetou, ambdós són fills d'acollida que, malgrat la distància, els lligams que han establert amb els anys de contacte, de convivència (encara que només sigui en els mesos d'estiu de manera presencial i esporàdicament via telefònica o postal), però sobretot la responsabilitat assumida i assimilada i la implicació personal d'aquesta família els lligams establerts són els propis d'això: d'una família.

La Khadi té sis germans més, ella és la penúltima. Altres germans seus també han estat amb famílies acollidores. Aquest any un germà a Galícia; anteriorment una germana a Andalusia i un germà al País Basc. Quan li pregunto què

esperava trobar o què és el que volia amb el seu desplaçament a Catalunya, a Bescanó en concret, em diu **“esperava una bona família, nens per jugar, platja i piscines”**. Una resposta que ens hauria de servir per fer una anàlisi i un balanç de valors.

Dels plors de la primera vegada que va sortir del seu entorn familiar sahrauí se'n recorda ara amb un somriure i el que més li ha agradat de tot aquest temps, diu, és **“jugar amb els nens al carrer, anar amb bici, amb patinet”**. El canvi de domicili, de l'Assumpta al Travessera, per raons òbvies de trànsit i també per una major població infantil de l'entorn, li ha permès gaudir molt més d'aquesta convivència al carrer. La tele no li agrada gaire, pràcticament només mirava *Vent del Pla*. En canvi li entusiasma fer braçalets i collarets de boletes. Aquet any n'ha fet un munt i n'ha repartit a tothom. També la motiva la piscina, però sobretot mirar els peixos amb les ulleres a la platja. Això ho ha fet sovint amb en Ferran, com també sovint ha participat en un munt d'activitats festives i culturals de les nostres comarques. Ha col·laborat amb la colla gegantera de Llagostera, municipi que des del principi i fins aquesta darrera vegada ha subvencionat el seu viatge. Bescanó s'ha fet càrrec de les despeses del Casal i de la piscina.

Sovint pensem que el que tenen aquí, el que els ofereix la nostra societat, els fa de mal conformar amb el que viuen als campaments. Però la realitat no és aquesta. Per bé que estiguin, tal i com manifesta la Pilar, **“dos mesos se'ls fa una mica llarg. La Khadiyetou, quan sap la data en la que marxaran ja té ganes de tornar a casa seva”**. Khadi, què és el que més et motiva en la tornada? Arronsa les espatlles, somriu i calla. La Pilar, que la coneix molt bé diu **“obrir la maleta i repartir. Ells ho donarien tot, és una altre concepte del valor de les coses”**.

platja i piscines”

M.F.C.

LA KHADI PATINANT (AQUEST ANY N'HA APRÈS FORÇA).

EL COMIAT SORPRESA QUE LI VAN FER AL JOVESTIU.

A finals d'agost van tornar als campaments els nens i nenes sahrauís d'entresis i dotze anys que els estius estan a les diferents comunitats autònomes de la península, entre ells la Khadi.

Ara li queda un curs escolar a la madrassa, després podrà seguir algun temps més en algun indret de Tindouff, Mauritània, Líbia o Argèlia. Fins no fa gaire els nois i noies que treien bones notes podien cursar estudis universitaris a Cuba, però ara aquesta oportunitat tan sols es reserva a la població masculina; les noies han d'anar a Mauritània o a Argèlia.

UN MÓN DIFERENT

La Khadi no es plateja massa què farà ni que li agradaria. **“Allà tot és molt diferent”** diu la Pilar **“els treballs són comunitaris. Per posar un exemple, tant els mestres com els zeladors són voluntaris. Es fan unes hores de voluntariat a les escoles o als centres que fan d'hospital i després la gent s'està a casa. No hi ha oferta laboral, no hi ha mercat de treball,.. Hi ha molt poques famílies que tinguin una certa mobilitat. Hi ha excepcions com el pare de la Khadi, que disposa de vehicle. A casa seva tenen botiga, però del que realment viuen en els campaments és de les ajudes que les famílies acollidores hi aportem i de les ajudes humanitàries. La impressió que tens quan coneixes una mica aquest poble és que les famílies tenen fills per poder optar a les subvencions”**.

Unes subvencions que s'escolen en una terra erma, en un territori on hi conviuen prop de 300.000 persones, on només hi arriben cartes catalanes i castellanes un parell de vegades l'any quan s'hi desplaça algun avió d'alguna comunitat amb el vist-i-plau del Front Polisari; on de tant en tant les famílies acollidores hi poden anar amb una maleta amb un pes màxim de 20 quilos, on la seva recuperació com a poble es veu llarga, complexa i complicada, on cada any centenars de nens i nenes surten un parell de mesos i tornen, alguns com la Khadi, amb un somriure, amb algunes coses per compartir i repartir, amb experiències, sentiments i vivències,... i desigs. Per part de la Pilar que un dia pugui tornar a la que també és casa seva, a Bescanó.

La seva família d'acollida, la Pilar i en Ferran i els seus dos fills, ja havien acollit anteriorment un nen sahrauí, en Buzeid, amb el qual encara mantenen contacte i es preocupen pel seu benestar.

A la Khadi li entusiasme fer braçalets i collarets de boletes. Aquest any n'ha fet un munt i n'ha repartit a tothom. També la motiva la piscina, però sobretot mirar els peixos amb les ulleres a la platja.

Tot un estiu preparant el nou curs

L'INICI DEL NOU CURS A L'ESCOLA HA VINGUT MARCAT PER LES OBRES DE MILLORA QUE S'HAN DUT A TERME DURANT L'ESTIU

Comença un nou curs escolar ple d'expectatives. Després d'un període de nervis i de preocupacions hem estrenat una part de la reforma de l'escola. Hem de dir que, quan des del Departament d'Educació se'ns va dir que es tirava endavant l'ampliació de l'escola –tan esperada i necessària- i a més s'aprofitava per a reformar la part més antiga, ningú de nosaltres es pensava que era tant el que s'havia de fer. Recordem encara la cara que ens va quedar quan el mes de maig ens van dir que s'havia de buidar tota l'escola. BUIDAR TOTA L'ESCOLA!!!!... Amb la gran ajuda de la Sra. Iolanda, conserge en aquells moments per malaltia de la Sra. Teresa, vam aconseguir empaquetar totes les coses i tenir-ho tot a punt per quan, a principis de juliol, una empresa de mudances s'encarregués de recollir-ho tot i emmagatzemar-ho fins al setembre.

I amb això van passant els dies d'estiu amb la preocupació al cap. Estarà acabat?... Sembla que no avancen,... preguntes... dubtes... L'empresa constructora ens assegurava que estaria acabat i el Sr. Marcos, responsable de l'obra, ens anava dient que sí, que havia d'estar i estaria,... i va estar.

Els primers dies de setembre van ser frenètics: paletes per aquí, lampistes per allà, pintors,... Les senyores de la neteja empipades perquè quan havien netejat un lloc, passaven els lampistes, remenaven els paletes, retocaven els pintors i semblava que no havien fet res...

LES AULES NOVES QUE S'HAN CONSTRUÏT.

Durant aquests dies va ser un no parar de portar material amunt i avall, col·locar les taules al seu lloc,... Aquestes taules de què són? De Cicle Mitjà, de Cicle Superior,... Algú ha vist les cartolines de color groc?... On hem de posar els armaris?...

No ens podem estar d'agrair la bona feina dels treballadors de l'empresa de mudances Girona a l'hora de col·locar els mobles i les taules al seu lloc, la col·laboració del Sr. Joan, encarregat de les obres, en tot el que li vam demanar, la coordinació dels industrials implicats del Sr. Marcos, la col·laboració del Sr. Alcalde i de la Regidoria d'Educació, sense deixar de banda l'esforç del fuster, en Prunell, a l'hora de penjar pissarres, fixar prestatges,...

Entre tots ho vam aconseguir i el dia 12 de setembre a les nou del matí vam començar un nou curs escolar, ple d'il·lusió tot esperant l'acabament de les reformes i que, en començar el proper curs escolar 2008-09, tinguem una escola com els nostres nens i nenes es mereixen.

ARRIBA EL NOU MOBILIARI.

EL PORXO NOU PER PODER SORTIR A JUGAR ELS DIES DE PLUJA.

Un bon inici

El dilluns 3 de setembre van començar les classes a l'escola bressol de Bescanó amb total normalitat. El nostre és un dels pocs municipis de Catalunya que assegura plaça a la Llar d'infants a tots els nens del poble. Aquest curs tenim 104 infants matriculats i els hem pogut acollir a tots gràcies a la instal·lació d'una aula prefabricada i l'Ajuntament té previst en un futur la construcció d'un nou equipament educatiu.

La novetat d'aquest curs, a més que s'ha ampliat la plantilla amb tres professors més, ha estat l'augment de serveis per facilitar la conciliació entre la vida familiar i la laboral dels pares i mares. Així, s'ha iniciat el servei de berenars i s'ha ampliat el servei de menjador.

Uns dies més tard, el 12 de setembre, van començar les classes a l'escola del poble. Com tots ja sabeu, s'estan realitzant les obres d'ampliació i reforma del CEIP Santiago Sobrequés. Aquestes millores faran que tinguem un centre totalment reformat, modernitzat i adequat als nostres temps. Creiem que hem d'estar orgullosos que a Bescanó es construeixi una escola amb capacitat per a dues línies complertes en la qual tindrem, a més de les classes habituals, una aula d'informàtica, una de música totalment insonoritzada, una de psicomotricitat a parvulari, un polivalent-gimnàs amb vestidors, una de laboratori, una d'educació especial, i porxos i coberts perquè els i les alumnes puguin sortir a jugar els dies de pluja. Fins que no s'acabin les obres ens caldrà un esforç per part de tots, pares, alumnes i sobretot del professorat, que és l'encarregat d'organitzar tota la tasca educativa.

S'ha treballat de valent des de l'empresa constructora, des de l'Ajuntament, i des del professorat, per què l'escola pogués començar les classes amb tots els serveis organitzats. Aquest curs les obres continuaran a l'edifici vell i les obres s'han organitzat perquè tinguin el mínim impacte possible sobre els i les alumnes. Volem tenir una de les millors escoles de les comarques gironines.

A l'inici de curs, que ha començat amb normalitat, l'escola ha quedat així:

El parvulari està totalment reformat, s'ha fet el nou cobert i s'ha acabat la sala de psicomotricitat.

Les classes de primària han quedat distribuïdes de la següent manera:

Cicle Inicial (1r i 2n) estaran a les 4 aules de la planta baixa del nou edifici. Serà el lloc definitiu d'aquest dos cursos. Són unes aules molt modernes i equipades.

Cicle mitjà (3r i 4rt) El tercer curs està ubicat en una de les aules prefabricades que s'han instal·lat al pati de primària, i l'espai compta amb un lavabo, un despatx i aire acondicionat.

El quart curs (de tres grups) està a la primera planta de l'edifici nou i ocupa tres aules. La quarta aula d'aquest pis serà la

d'informàtica.

Cicle superior (5è i 6è) El cinquè curs està en una de les aules prefabricades que hi ha davant l'escola. S'ha habilitat un corredor amb tanques fixes per on els alumnes accediran al pati de l'escola sense sortir mai al carrer i sense entrar mai a la zona d'obres. El sisè curs es troba a les aules del pati de primària. Estan dotades d'un lavabo, d'un despatx, i d'aire acondicionat.

Després de les classes noves hi ha la Sala polivalent totalment insonoritzada per fer de teatre, de sala d'actes i de gimnàs. Durant aquest curs l'hem adaptat per fer de menjador, seguint les directrius del Departament de Sanitat i del Departament d'educació.

NOVES ACTUACIONS PER AQUEST CURS:

- A causa de les obres de l'escola s'ha contractat un servei de càtering que fa encarir el preu del menjador escolar. Per això, l'Ajuntament subvenciona aquest increment amb 20.000 euros i les famílies pagaran el mateix que si no hi haguessin obres.
- Hem començat a pagar els llibres que la Direcció de l'escola i l'AMPA ens han demanat perquè en un curt termini el cost per a les famílies sigui de 0 euros.
- Hem continuat pagant el 10 % del cost dels llibres als alumnes que estudiïn fins acabar l'ESO.
- Hem subvencionat el transport per a un curs de natació que organitza el professorat del Centre.
- Hem invertit 190.000 euros en el manteniment d'instal·lacions, serveis i personal de la nostra escola.
- Continuarem amb la col·laboració dels Premis Literaris Sant Jordi, amb una aportació de 900 euros.
- Continuarem col·laborant en el programa d'educació ambiental i coneixement del nostre entorn amb una aportació de 811,20 euros.
- Continuarem cooperant amb l'AMPA, econòmicament i donant suport en el que ens demanin.
- Continuarem amb el suport, control i col·laboració amb les obres de l'escola vella.

Serà un curs de canvis. El proper any tindrem una escola millor per a Bescanó. Des de l'Ajuntament hem fet moltes actuacions i inversions aquest estiu, moltes visites de control, de supervisió, de col·laboració amb l'empresa constructora, amb la Direcció de l'escola, amb el Departament d'Educació, per poder començar avui amb normalitat.

El dissabte 13 d'octubre farem una jornada de portes obertes per veure tot el que s'està millorant a l'escola i a les 10 del matí farem un esmorzar amb coques i suc.

Us hi esperem!

Ma. Teresa Prat

Regidora d'Educació de l'Ajuntament de Bescanó

L'IES Vallvera estrenarà nou edifici

ES POSARÀ EN FUNCIONAMENT EL PROPER GENER I ES TROBA AL COSTAT DE LA COMA CROS DE SALT

L'IES Vallvera de Salt estrenarà el mes de gener un nou edifici, que se situarà a prop de la factoria cultural de la Coma CroS. El nou equipament gaudirà de les infraestructures necessàries per a la utilització de les noves tecnologies alhora que possibilitarà que el centre pugui augmentar l'oferta educativa, ja que comptarà amb més de 6.000 m2 construïts.

A més, la situació propera a l'esmentada factoria, facilitarà la utilització dels serveis que allà s'ofereixen: biblioteca, sales d'exposicions, UOC, Escola Universitària d'audiovisuals, Centre d'Arts Escèniques... L'objectiu de l'institut és aprofitar aquest equipament per complementar la formació dels nostres alumnes.

Pel que fa al curs 2007-2008, s'ha iniciat amb tota la il·lusió i el desig de ser un referent en l'educació dels nostres nois i noies. Enguany tenim moltes novetats, entre les que destaquen, a més del nou edifici, els CFGM d'atenció sociosanitària i el CFGS d'Educació infantil. Ambdós cicles han hagut de doblar-se a causa de la gran demanda. D'altra banda, l'IES Vallvera estrenarà al mes de gener el nou edifici situat molt a prop de la factoria cultural de la Coma Cros.

A més, l'IES Vallvera convida als pares i mares dels estudiants i a tothom qui estigui interessat a participar a l'escola de pares que tenim organitzada i que dirigeix la psicopedagoga del centre. Les convocatòries de les jornades les podreu trobar al web <http://www.xtec.cat/iesvallvera>, i també ens podeu fer arribar els vostres suggeriments al correu iesvallvera@xtec.cat.

LES OBRES DEL NOU INSTITUT.

La Fira de l'Intercanvi i d'altres activitats

L'Associació de Pares i Mares (AMIPA) del CEIP Dr. Sobrequés va organitzar el mes de maig la II Fira de l'Intercanvi. Els nens i nenes del Col·legi hi portaven les joguines i objectes que ja no necessitaven o que no volien amb la intenció de canviar-los pels objectes d'altres nens i nenes que els interessessin. Es tracta d'una experiència didàctica per als nens i nenes, per aprendre a compartir, intercanviar i reciclar, amb l'objectiu de fomentar el consum responsable i la reutilització: intercanviant allò que no volem evitarem llençar-ho i que vagi a parar a l'abocador o a la incineradora, i convertirem aquest residu en un recurs.

Al llarg de l'acte els nens i nenes van poder berenar el clàssic pa amb xocolata. Cal destacar el gran èxit de participació, que fa que la Fira tingui continuïtat els anys vinents.

L'AMIPA també va organitzar al final del curs passat una excursió a Barcelona per assistir a la representació del "Follet valent" (una obra que els alumnes de Bescanó ja havien representat anys enrere) al Teatre Poliorama i, a la tarda, anar a la tradicional Tamborinada, on, amb la gran quantitat d'espectacles organitzats, pares, mares, nens i nenes s'ho van passar d'allò més bé.

Un altre dels actes preparats per l'AMIPA va ser la xerrada "Consells per a una mobilitat segura", en la qual un membre del cos dels Mossos d'Esquadra va explicar als pares assistents les accions formatives que duen a terme a diferents col·legis de les comarques gironines per fomentar l'educació viària. Va ser una xerrada molt instructiva que va animar l'AMIPA a organitzar unes sessions d'educació viària per als alumnes del CEIP de Bescanó, que es podrien dur a terme aquest any, a càrrec també dels Mossos d'Esquadra.

AMIPA del CEIP Dr. Sobrequés

El temps d'aquest estiu

Xavier Duran

L'estiu pròpiament dit ens diu adéu. Ha passat el setembre i toca fer un petit resum del que aquest estiu ens ha deixat, metereològicament parlant, a la nostra vila.

A continuació fent un petit resum de les dades que, en definitiva, l'Ajuntament va lliurant cada mes a les bústies. Però les mostrem en l'espai de tres mesos (juny-juliol-agost) que són el que es considera el període d'estiu, i es fa una comparança amb l'any passat.

MES	TEMPERATURA MITJANA		TEMPERATURA MÀXIMA		TEMPERATURA MÍNIMA	
	2006	2007	2006	2007	2006	2007
Juny	21,1	20,5	32,8	31,2	5,4	8,8
Juliol	25,1	22,2	36,8	32,7	14,2	11,0
Agost	21,2	21,5	31,3	37,3	11,9	12,2

Pel que fa al nombre de dies que hem igual o superat els 30°C, el juny van ser 3, el juliol 13 i l'agost 8, és a dir un total de 24, força per sota dels 39 dies que es van assolir en el mateix període l'any 2006. Pel que fa als dies que l'índex de radiació ultraviolada va igualar o superar el llindar 10, enguany n'hem tingut 2, mentre que l'any passat se'n van registrar 4. Per tant, sembla que el juliol d'aquest any va ser el més calorós d'aquest estiu.

LES PLUGES

Pel que fa a les pluges, el mes d'agost d'aquest any ha destacat en quantitat, éssent la màxima del que portem d'any seguit del mes d'abril. Es mostra la quantitat total per mes mil·límetres (o litres per metre quadrat) i el nombre de dies que hem igualat o superat les quantitats d'1, 10 i 20 litres per metre quadrat.

MES	TOTAL en mm		>= 1mm		>= 10mm		>= 20mm	
	2006	2007	2006	2007	2006	2007	2006	2007
Juny	0,8	30,0	0	3	0	2	0	0
Juliol	79,0	13,2	3	4	2	0	1	0
Agost	119,0	139,4	8	8	4	6	3	2

Total 2006: 198,8 litres /m² **Total 2007:** 182,6 litres /m²

Es pot comprovar que en el mateix període, l'any passat van caure 16 litres/m² més que aquest any, concretament el mes de juny va ploure força més, malgrat el mes de juny no es va enregistrar res.

Guanyadors del concurs literari de Bescanó

A CONTINUACIÓ US RELACIONEM ELS GUANYADORS DELS CONCURS LITERARI DE BESCANÓ D'AQUEST ANY, AIXÍ COM EL NOM DE L'OBRA QUE VAN PRESENTAR. DES D'AQUESTES RATLLES ANIMEM TOTHOM A PRESENTAR-SE AL CONCURS DE L'ANY VINENT

Adults

Joan Cardona. *Menú degustació*
Jaume Calatayud. *El foc és la paraula*

Infants

Mireia Solés. *La foca i l'aranya*
Olivia Thibout. *El ninot de plastilina*
Irene Bonmatí. *En Jan i la seva bóta*
Guillem Soler. *En Jan*

Segon

Cristina Masachs. *El llapis perdut*
Mariona Angelats. *El capità calçotets contra la dona del monyo montat*
Eva Torrent. *El carnestoltes*
Aida Miquel. *L'Anna troba un peix*

Tercer

Anna Bartoli. *En Joan i la fregona màgica*
Paula Mendoza. *El científic xiflat*
Paula Bonmatí. *El drac que es menjava els regals del pare Noel*
Grau Barrachina. *El cuc d'or*

Quart

Júlia Torrell. *La Papeta i els seus amics*
Aida Jordà. *A la recerca de les llúdrigues*
Irene Pulido. *En Jordi vol anar a la platja*
Carol Gonzalo. *El concurs tan esperat*

Cinquè

Xenia Serra. *Una volta al món en una nit*
Raul Sánchez. *La vida en els països pobres*
Aida Gil. *El drac net i polit*
Matheus Felipe. *Els tres ratolins*

Sisè

Mireia Campasol. *El viatge a júpiter*
Neus Malagelada. *L'escura-xemenies*
Genís Llach. *Un descobriment a l'aeroport*
Judith Casellas. *El temps està enfadat*

Pujant el pic de Vignemale

LA COLLA ISARDS DE BESCANÓ VA PUJAR AQUEST ESTIU AQUEST CIM FRANCÈS DE MÉS DE 3.000 METRES

L'excursió va començar el dia 21 de juliol i hi van participar vuit persones. Vam sortir de Bescanó i després de passar per Perpinyà, Carcassona, Toulouse, Tarbes, Lourdes i Gavarnie, vam seguir per una pista fina a la presa d'Ossoue. Després de tres hores de pujada, vam arribar fins al refugi de Baysellance, on hi vam fer nit.

L'endemà, després d'un bon cafè, vam sortir cap al Vignemale, tot i que la boira i quatre gotes de pluja van estar a punt de fer-nos canviar d'idea. Finalment seguim, amb l'esperança que el temps millorarà. Fem una bona tirada pujant per la gelera amb grampons, piolet i encordats. S'agraeix anar ben equipats, sinó, el risc és evident. Prop del cim, i per una sola vegada veiem el Vignemale durant 3 segons en un clar que ens deixa la boira. Una grimpada i ja som a dalt (després 3 hores de pujada). Fem una queixalada, el fred i el vent es tornen més intensos, fem la foto ... i avall.

La baixada és ràpida i un cop a baix fem una queixalada abans d'arribar al refugi. A la nit, el vent ens acompanya amb els seus udols durant tota la nit.

Al matí plou. Retardem l'esmorzar, retardem la sortida i al final decidim no fer el recorregut que teníem pensat, i tornar

a casa. Ens fan pagar el sopar i l'esmorzar del dia següent, no hi estem d'acord però el guarda treu una mena d'advocat que ens ensenya tota la lletra petita del contracte de reserva i paga i senyal, i ens veiem absolutament obligats a pagar. No hauríem imaginat mai que això passés en un refugi de muntanya. El camí de baixada és infernal, el vent, la pluja i el fred són exagerats. Durant el camí de tornada, la temperatura va pujant progressivament fins a arribar a la calor de casa nostra.

EXCURSIONISME

Un total de 35 nois i noies participen en el Despertacames

ELS JOVES VAN CAMINAR UNS 40 KILÒMETRES EN UNA ACTIVITAT ORGANITZADA PEL GRUP EXCURSIONISTA AMERENC ESQUELLES

Un total de 35 nois i noies del cycle superior de primària i de primer cycle d'ESO van participar el mes de juny en l'activitat Despertacames, organitzada pel grup excursionista amerenc Esquelles. En aquesta proposta, a més de nois i noies d'Amer, també hi participen joves de Bescanó, ja que la persona que està al capdavant de la caminada, en Paco, és professor de l'escola de Bescanó.

El Despertacames es va realitzar entre el 19 i el 22 de juliol. Els participants van sortir d'Amer i es van adreçar a la Barroca, per continuar després per Santa Lena, Sant Esteve de Llèmena, Granollers de Rocacorba, Banyoles i altre cop a Amer. Van ser 40 quilòmetres de caminada repartits en un total de 16,30 hores. Al final, es va comentar l'excursió amb una trobada que es va fer amb els nois i noies i les seves famílies a Amer,

compartint un pa amb tomàquet i pollastre i amanides.

Els nens i nenes de Bescanó han fet el següent text del Despertacames 2007:

"Aquest any en el Despertacames van fer una ruta d'Amer a Banyoles tot caminant. Va durar quatre dies i tres nits. A la nit feiem bivac. Anàvem carregats amb la motxilla a l'esquena feiem algunes parades de tant en tant. Un dia tot caminant vam arribar a unes gorgues precioses, ens hi vam remullar; però l'aigua estava congelada! Va ser una experiència inoblidable i vam fer un munt d'amistats noves!"

Nens i nenes de Bescanó

“Seguiré entrenant per aconseguir el meu somni: ser campió del món!”

EL BESCANONÍ MARC PRAT QUEDA EN TERCER LLOC EN EL CAMPIONAT MUNDIAL DE BIKE TRIAL

EN MARC, EN EL MUNDIAL DEL JAPÓ.

En Marc Prat García té 13 anys i un somni que enguany ha estat a punt d'aconseguir: ser campió del món de Bike Trial. En Marc, que va néixer a Bescanó i ara viu a Montfullà, ha assolit un repte importantíssim: quedar en tercer lloc en el Campionat Mundial de Bike Trial, tenint en compte que és el primer any que participa en aquesta competició. Realment, tot un èxit!!!

En Marc explica que es va començar a aficionar a fer trial amb bicicleta l'any 2004. “Els meus pares em van apuntar al Club Biketrial Garrotxa, on entreno cada dissabte”. L'any 2005 participa ja en el campionat provincial de Bike Trial i al 2006 participa en diferents proves de Bike Trial a Catalunya. Obté els títols de campió de la categoria minime en el Campionat de l'Autonomia Catalana i subcampió minime en el Campionat de Catalunya.

L'any 2007, el Club el va animar a presentar-se al Campionat d'Espanya de Bike Trial, i va quedar en un “segon lloc molt ajustat”. A més, va quedar campió de Catalunya de Trial UCI en la categoria infantil i cinquè classificat en el Campionat del Món.

Arran d'aquests èxits, en Marc es va classificar per al Mundial, que va constar de dues proves: a la República Txeca i al Japó. En la primera, va quedar en cinquena posició a dos punts del tercer, mentre que en la segona al Japó, obté la primera posició, aconseguint quedar el tercer en el rànking mundial.

CLASSIFICAT EN TERCER LLOC!!!

A la tornada a Catalunya, un grup d'amics i coneguts de Bescanó van anar a esperar-lo a l'aeroport de Barcelona. L'Ajuntament de Bescanó va celebrar la posició d'en Marc col·laborant en l'autobús que van fer servir per aquest desplaçament. També va facilitar banderes del poble per a la benvinguda, que va convertir-se en una petita festa. Ara, en Marc Prat té molt clar el seu objectiu: “seguir entrenant per aconseguir el meu somni: ser el campió del món!”.

Bescanó presenta l'equip ciclista Bikenó

Un grup de ciclistes de Bescanó, aficionat a la muntanya, ha decidit formar un equip, el qual es va presentar a finals de novembre al bar La Torre. Aquest equip, patrocinat per UMESA, (empresa líder en el lloguer de plataformes), Esports PAU (la botiga de l'esport a Bescanó) i GRN (empresa de telecomunicacions), participa a les curses que es fan habitualment a la comarca.

GUANYADORS DEL DESÈ CONCURS LITERARI (PROSA)

BESCANÓ · ABRIL DE 2007

Publicació de les obres guanyadores del Desè Concurs Literari de Bescanó, categoria infantil, i adreçat als alumnes del CEIP Dr. Sobrequès. L'objectiu de la convocatòria és fomentar i potenciar la creació literària dels nens i nenes de l'escola. Les obres han estat totes escrites en català, són originals i inèdites i no premiades en altres cursos. Us exposem les quatre obres guanyadores en cada categoria: Primer, Segon, Tercer, Quart, Cinquè i Sisè.

Llegiu i divertiu-vos!

PRIMER

EL NINOT DE PLASTILINA

En un país llunyà hi havia una dona que tenia els ulls negres i rodons, un nas delicat i li agradava molt fer plastilina.

Un dia la dona va fer un ninot de plastilina, i va dir:

- Quin noi et més eixerit, el guardaré a l'armari. Però abans l'ensenyaré al meu marit.

Però quan va deixar el ninot a la taula per cridar al seu marit, el ninot va saltar. Quan la dona es va girar per agafar-lo va tenir una sorpresa, el ninot havia desaparegut saltant per la finestra agafant-se amb un tros de fil que s'havia enganxat al cap per no caure.

El ninot va anar a l'escola per poder jugar amb els seus amics de plastilina i així va poder ser molt feliç.

La Bruixa bona
Olivia Thibout

EN JAN I LA SEVA BOTA

En un país llunyà hi havia un conillet molt petit que tot el dia vigilava la seva bota. Vivia en una casa molt gran i li agradava molt el vermell. Es deixa Jan.

Un dia quan sortia de l'escola, el conillet va dir a la seva mare:

- Vull anar a casa de la Marta.

- D'acord, ves-hi - va contestar la mare.

Quan va tornar, va començar a plorar perquè s'havia deixat la bota a casa de la Marta i van decidir anar-la a buscar.

En agafar-la van veure que hi havia una cosa a dins. Era una clau que obria un calaix. El van obrir i va sortir una fada que amb la seva vareta va fer aparèixer una bota. El conillet es va posar molt content perquè ara ja tenia dues botes, una per a cada peu.

La Caputxeta Lila
Irene Bonmati

EL NAN

Fa molt de temps en un país llunyà, hi havia un nan que era molt garrepa. Vivia en una caseta de fusta i tenia una piscina.

Però un dia va aparèixer un gegant i el nan va marxar a casa seva espantat. Al cap d'una estona el gegant va anar a casa del nan però era tan gros que no passava per les portes. Li va xafar tot, la casa del nan va quedar ben destruïda. El nan però no es va donar per vençut. Va agafar fusta i es va construir una altra casa que tenia de tot.

Després el nan es va fer amic del gegant. Fins que un dia es van enfadar perquè el nan no li deixava una cosa al gegant.

Al final, el nan li va dir que no ho tornaria a fer i mai més va ser egoista.

La Bruixa simpàtica
Guillem Soler

LA FOCA I L'ARANYA

Hi havia una vegada una foca i una aranya que eren germanes. La foca era amable i ajudava sempre als amics.

L'aranya, en canvi, era egoista i no li agradava ajudar a la gent.

Totes dues vivien en un bosc.

Un dia l'aranya va caure a l'aigua i deia:

- Que algú m'ajudi!

- No et volem ajudar perquè tu no ens ajudes mai - li contestaren.

- A partir d'ara sí que us ajudaré - va dir l'aranya.

La van treure de l'aigua però resulta que l'aranya havia dit una mentida.

- Que mentidera arribes a ser -li deien tots.

Un altre dia va tornar a caure dins l'aigua i cridava:

- Ajudeu-me!

Però tothom feia veure que no la sentia

Al final va dir que no seria tan egoista i des d'aquell dia ajuda a la gent que ho necessita.

El Llop rialler
Mireia Solés

SEGON

UN LLAPIS PERDUT

Una vegada hi havia un llapis que era d'un nen que es deia Jordi. En Jordi era un nen molt trapella i desordenat. Tenia molts llapis al seu estoig, però com que no els endreçava en va perdre un. El pobre llapis va anar a parar a un paperera i estava molt espantat i volia tornar al seu estoig. En Jordi el buscava per fer els deures i no el trobava enlloc. Un dia el llapis va trobar un forat a la paperera i va provar de sortir i al final va estar content perquè encara que en Jordi fos trapella i no el cuidés, se l'estimava. Després d'uns dies, en Jordi va anar a llençar una cosa a la paperera i va veure una cosa groga i negra i va veure que era el seu llapis perdut. En Jordi va demanar perdó al llapis i li va dir que sempre el portaria a l'estoig i així mai més el perdria. A més, en Jordi va ser més ordenat.

Astronauta
Cristina Masachs

EL CARNESTOLTES

Hi havia una vegada una nena i un nen que es deien Júlia i Pol. Vivien a un poble i estaven molt nerviosos perquè a la tarda era Carnestoltes. Els nens no paraven de dir:

- Quan serà la tarda? I la mare els contestava:
- Compteu fins a cent.
- Val! -deien els nens alhora.. Però al cap de dos minuts de comptar deien:
- Cent! Mama, mama ja hem comptat fins a cent.

Anant comptant en Pol va tenir molta mala sort perquè anaven tan depressa que... patapam! Tota l'orella sagnant i vinga a plorar i vinga a plorar i la mare ben espantada va trucar una ambulància perquè el portessin a l'hospital. La mare li deia a en Pau:

- No passa res fill meu encara falta estona pel Carnestoltes.

Un infermera li va dir a la mare:

- Senyora, ho sento però ara han de venir els metges.

Al cap d'una estona va sortir la doctora i va dir a la mare d'en Pol:

- Senyora, tenim una bona notícia. Al seu fill ja li hem cosit l'orella. Si entra, podrà endur-se'l ara mateix.
- D'acord doctor -va dir la mare ben contenta i va entrar a l'habitació.
- Hola fill, com et trobes?
- Bé -va contestar el fill. I la mare li va dir:
- Va carinyo, anem cap al Carnestoltes

I en Pol va dir:

- Em vull disfressar d'esquelet.

Al cap d'una estona ja eren a la festa de Carnestoltes i van jugar molt i s'ho van passar molt bé i se'n van anar a dormir ben cansats. I conte contat, ja s'ha acabat.

El Cullerot ple
Eva Torrent

L'ANNA TROBA UN PEIX

Hi havia una vegada una nena que es deia Anna. Era baixeta. Li agradava jugar a futbol i tenia moltes pilotes i també li agradaven els animals, però ella no en tenia cap.

Un matí l'Anna es va despertar i li va dir a la seva mare si podia anar a jugar a futbol i la seva mare li va dir que sí però que primer anés a vestir-se. L'Anna així ho va fer. Quan estava jugant a futbol va xutar tan fort que la pilota va anar al riu i l'Anna no la podia agafar. Sort que un peix li va donar. La nena es va emportar el peix a casa seva. Va agafar un got de terra, hi va posar aigua i a dins el peix. Quan va arribar a casa, l'Anna va anar a comprar una peixera, algunes pedres, algues, cases... Quan va arribar a casa va posar el peix a la peixera i l'Anna va estar molt contenta. Cada dia canviava l'aigua i li posava menjar.

Sol
Aida Miquel

EL CAPITÀ CALÇOTETS CONTRA LA DONA DEL MONYO MONTAT

Fa molts i molts anys, en un país anomenat Mart, hi vivien 20.000 habitants, un d'ells era anomenat capità Calçotets, que era el més fort i el més valent del planeta Mart. Un dia va anar a la Terra. Els seus pares cada dia estaven molt preocupats. Un dia li van enviar una carta que hi deia:

- Hola fill, et desitgem un Nadal meravellós.

Però el capità Calçotets ja no hi era, ara era a Mart. Els seus pares no paraven de pensar en ell. I la mare no parava de dir:

- Què deu fer el nostre fillet?

I el pare no parava de rondinar.

- No et preocupis, estarà bé.

El capità Calçotets estava espiant per la finestra de casa els seus pares i després va trucar a la porta. La mare va dir:

- Qui és?

- El noi de les pizzas!... qui carai vols que sigui?... el vostre fill que estava al planeta Terra!

I el pare va dir:

- O Déu meu! Tota la gent del planeta Terra està plena de microbis. Després el capità Calçotets va agafar una nau espacial i va anar un altre cop cap a la Terra. Quan va arribar a la Terra va anar a l'escola on hi havia els seus amics i quan els va veure es va adonar que no eren com ell.

- Voleu venir a veure el planeta Mart? -els va dir.

- Oi tant que sí! - van dir tots,

I tots junts van pujar a la nau espacial, fins i tot les senyoretetes. Com que no hi cabien tots els nens, nenes, senyorets i senyoretetes van haver de fer trenta viatges. Quan van arribar a Mart, tots van començar a contaminar-ho tot i els extraterrestres es van convertir en éssers humans. Quan estaven contaminant el riu es van trobar una dona molt i molt dolenta que vivia en un castell encantat i que els volia fer fora, però també la van contaminar.

Finalment el capità Calçotets es va enamorar d'una de les nenes i es van casar.

I conte contat, ja s'ha acabat.

Rosa Vermella
Mariona Angelats

TERCER

EL CIENTÍFIC XIPLAT

Vet aquí que en un poblàs, on ningú tenia nas, un científic una mica xiplat vivia fora del poblàs, al mig del bosc.

El científic un dia va investigar. Volia fer una poció! Va continuar i continuar i al final va trobar la manera de fer la poció.

La poció era de color rosa, verd, blau clar i fosc. Si prenia la poció es feia invisible.

Un dia estava fent neteja al seu laboratori i va trobar la poció i va dir:

- Què deu ser aquesta poció? Amb què deu transformar?

Se la va beure i es va tornar invisible. Va sortir del bosc i va anar al poblàs i va veure que ningú tenia nas i va pensar que com que era invisible, podia fer el que fos.

Va anar a fer una poció perquè tornessin a tenir nas. I al cap d'uns dies, va tornar al bosc i es va amagar bé perquè no el veiessin. Va esperar darrera un arbre, fins que va ser la nit. Llavors va anar a tirar la poció per tot el poblàs. L'endemà els habitants del poblàs van veure que ja tenien nas, i van fer una gran festassa i van ser feliços i van menjar nissos.

Gatet Blanc
Paula Mendoza

EN JOAN I LA FREGONA MÀGICA

Un dia en Joan i la seva família es van traslladar a viure a la ciutat. Li feia una mica de cosa però se'n va anar a jugar a la nova habitació. Al cap d'una estona la mare el va cridar:

-Joan! Corre, que anem a comprar, que no vols venir?

En Joan no va dir res, va baixar a la cuina, va agafar un tall de pa i va marxar amb la seva mare.

Quan va ser davant els grans magatzems la mare va dir:

- Joan, tu saps on va anar el pare a comprar la fregona que tu vas partir per la meitat?

- Sí, la va comprar aquí en els grans magatzems a la planta tres botiga 369.

- Gràcies! Joan entrem?

- Sí! Endavant.

Van entrar, van anar a la planta tres botiga 369 amb l'ascensor.

Quan van ser a la botiga la mare havia d'anar a comprar una bossa i li va dir:

- Joan compra tu la fregona que jo haig d'anar a comprar una bossa a la botiga del costat, torno de seguida!

En Joan va començar a mirar fregones, en va veure una de daurada però quan estava a punt de comprar va veure una altra fregona encara més bonica i se la va comprar.

Quan la seva mare va tornar va mirar en Joan i li va dir:

- Aquesta fregona t'agrada? Bé de totes maneres anem.

De seguida van ser a casa, la mare anava per provar la fregona quan va començar a fregar sola.

La mare va fer un crit esgarrifós aaaaaaaah! Però de mica en mica s'hi van acostumar. Al final se la van quedar.

I conte contat ja s'ha acabat.

Professor atrevit
Anna Bartrolí

EL CUC D'OR

Hi havia una vegada un cuc d'or que tenia molts amics. Vivia a l'espai i un dia va voler anar a la terra. Li va preguntar a la Vaca voladora si el podia portar. La Vaca voladora va dir:

- No et puc portar a la terra perquè em falta una ploma a l'ala.

El cuc d'or va pensar i pensar i pensar fins que li va anar a dir al porc senglarcoet. El porc senglarcoet li va dir:

- És que no tinc gasolina per volar.

El cuc pensant pensant va trobar un astronauc amb el coet i el cuc li va dir a l'astronauta:

- Puc pujar a la teva nau espacial?

L'astronauta va dir:

- I per què no?

Hi va pujar i a dins hi havia motors, màquines...

Finalment van arribar a la terra i el cuc va córrer com un llampec a veure quins animals hi havia per fer amics. Al cap d'un temps va rebre una carta preguntant si es volia quedar a la terra i va contestar:

- Si em quedés aquí, i per què no? Veniu ens ho passarem molt bé.

I van venir, però tot això és tan veritat com si no hagués passat. Ja ho sabeu si us trobeu un cuc d'or us recordareu d'aquest conte.

Misil nuclear

Grau Barrachina

EL DRAC QUE ES MENJAVA ELS REGALS DEL PARE NOEL

Hi havia una vegada un Pare Noel que era molt simpàtic i divertit. Portava una jaqueta vermella i blanca i uns pantalons vermells i vivia al bosc.

Un bon dia d'hivern quan es va despertar, es va recordar que encara no havia acabat els regals per la nit del Pare Noel i li faltaven dos dies per repartir-los.

L'endemà al matí va sentir que tocaven el timbre de la porta, va anar a obrir, eren el cervol Pep i el nan Jepet i quan en Pep va veure la cara de dimoni que feia el Pare Noel en Pep i en Jepet van dir a la mateixa hora:

- Què et passa Pare Noel?

- És que encara no he acabat els regals!

- No et preocupis! Nosaltres t'ajudarem!

- Però no cal que m'ajudeu! És que jo ja he acabat els regals però és que cada matí quan m'aixeco veig que han desaparegut els regals!

- Però això no pot ser! Anem a mirar què és que fa desaparèixer els regals!

Van anar fins una muntanya molt alta. Quan es va fer fosc van una cova. Hi van entrar i com que van veure que no hi havia ningú hi van passar la nit.

L'endemà al matí quan es van aixecar van sentir soroll, van seguir cova avall i van veure un drac que s'estava menjant els regals del Pare Noel.

En Jepet va dir:

- Pare Noel, no són els teus regals?

I el Pare Noel va contestar:

- Sí, és clar que són meus!

- Per què et menges els meus regals, drac? -va dir el Pare Noel.

- És que tinc gana i no tinc res per menjar!

En Pep i en Jepet van tenir una idea i en Pep va dir al Pare Noel:

- Pare Noel, per què no cridem al mag?

- Perquè no se m'havia acudit abans!, va dir el Pare Noel i en Jepet va cridar ben fort:

- Mag vine!!!!!!

I el mag va anar a la cova del drac, i va preguntar:

- Què passa?

I el Pare Noel va dir:

- És que aquest drac no té menjar i sense voler ha agafat els meus regals per menjar-se'ls.

I el mag va dir:

- D'acord, faré que tregui el regals i jo els posaré bé.

- D'acord! -va dir en Pep i en Jepet.

El mag va fer màgia i va treure els regals que estaven a la panxa del drac, i després va portar molt de menjar per al drac.

A final el drac es va disculpar, i van ser molt amics.

I tot això és tan veritat com si no hagués passat.

La fada màgica

Paula Bonmati

QUART

EL CONCURS TAN ESPERAT

Hi havia una vegada un nen que es deia Pau. Anava a l'escola com un nen normal i corrent. Un dia quan anava cap a l'escola va veure que tots els nens estaven agrupats com sardines. Va anar cap allà, per veure què passava. A la classe hi havia un nen nou, molt moreno. Es deia "Núvol Blau", era indi. Com que tenia la cara morena, li deien "Cara Carbó".

A poc a poc, es va anar adaptant a la nova escola.

Un dia després de dinar la mestra va dir:

- La setmana que ve hi ha el gran concurs escolar de fer estàtues de bruc de la comarca.

Tots van dir que era millor que en "Cara Carbó" no hi participés.

En "Núvol Blau" es va posar molt trist.

La mestra li va donar un tros de bruc, va començar a fer una cua, i en un tres i no res va fer un dofi. Tots es nens van quedar meravellats.

Quan va arribar el dia del concurs tots estaven contents i il·lusionats.

A la primera escola la van guanyar. A la segona, també. Però a la tercera... L'escola contrària va fer trampes. En "Núvol Blau" es va posar un altre vegada trist.

Els jutges ja ho van veure que havien fets trampes i els varen desqualificar.

Varen donar el premi a l'escola Dr. Sobrequés. Tota l'escola es va posar molt contenta i tots van aixecar en "Cara Carbó" en l'aire. De premi els hi van donar una medalla a cadascú.

Els jutges varen donar la medalla més grossa a en "Núvol Blau" perquè sabien que era ell el que en sabia més i tots varen estar molt contents.

En "Cara Carbó" va anar cap a casa i va anar somrient i feliç.

Vet aquí un gos, vet aquí un gat, i aquest conte s'ha acabat.

Marieta Rodanxona

Carol Gonzalo

EN JORDI VOL ANAR A LA PLATJA

En Jordi, era un nen de sis anys, era força alt i li agrava molt anar a l'escola. Vivia a Girona. La seva gran il·lusió era anar a la platja. Sempre ho demanava als seus pares, però sempre li deien que no tenien temps.

En Jordi de tant en tant es queixava que els seus amics xulejaven que havien anat a la platja, però ell mai no havia pogut dir que hi havia anat.

Un bon dia, en Jordi va dir als seus pares que tant si com no, volia anar a la platja. Els seus pares com sempre li deien que no podia ser. En Jordi va marxar enfadat cap a la seva habitació i va fer veure que s'estava banyant a la platja i que s'ho estava passant molt bé. De cop la seva mare va obrir la porta i li va dir:

- Que fas? No siguis boig i vine a sopar!

Es va aixecar i va anar a sopar, però no va dir res en tota l'estona.

Al cap d'uns dies la mare d'en Jordi va explicar el seu pare que l'havia trobat fent veure que era al mar.

Els pares s'ho varen estar pensant i van tenir una idea. Per l'aniversari d'en Jordi, que era a l'estiu, el portarien a la platja. Però això seria un secret.

El dia abans del seu aniversari sense dir res de la platja, el van anar a fer a dormir aviat.

Mentrestant els pares van començar a preparar les coses de la platja i ells també se'n van anar a dormir.

L'endemà al matí els pares el primer que van fer va ser felicitar en Jordi. Després van esmorzar i van fer pujar a en Jordi al cotxe. Com que en Jordi no havia anat a la platja no sabia on era i a mig camí va preguntar on era. Els pares li van explicar que havien decidit anar a la platja i en Jordi es va posar molt content durant el viatge.

Quan van arribar a la platja, en Jordi es va posar el banyador i va anar ràpidament a tocar l'aigua, abans però calia posar-se una mica de crema per no cremar-se.

Quan es va haver cansat de jugar amb l'aigua, va anar a veure si hi havia crancs, en va veure molts. Va agafar una galleda i en va agafar un.

Més tard, es va posar les ulleres d'anar a sota aigua i va anar a explorar el fons del mar. Li va agradar molt tot: els peixos de colors, les roques, les petxines...

S'hi va estar una bona estona mirant el fons del mar.

Quan va ser la tarda, els pares van dir que havien de començar a marxar, i en Jordi no volia marxar però els pares li van dir que sí. Van recollir i van anar cap al cotxe.

Pel camí de tornada van estar parlant de si estava content i va dir que estava molt content i van decidir que cada any anirien al mar. Des d'aquell dia en Jordi va ser molt feliç.

Sol Lluent

Irene Pulido

A LA RECERCA DE LES LLÚDRIGUES

Ara us explicaré una història que va passar fa molts anys a París. Jo vivia en una casa de París, amb el meu pare, la meua mare, i el meu germà petit, en Biel, que tenia 3 anys.

Un dissabte al matí, vam decidir anar a un zoo que hi havia molt a prop de casa nostra. Quan vam travessar el pont de fusta, vam arribar al Zoològic. Allà, per casualitat, ens vam trobar els meus tiets, en Jordi i la Maria.

- Hola tiets! -els vaig dir tot fent-los una abraçada.

Vam anar tirant tots plegats cap al zoo. Vam veure lleons, elefants, 2 o 3 llúdrigues, girafes, camells, flamencs roses i molts animalons més.

Quan vam acabar de visitar el zoo, ens vam acomiadar dels meus tiets:

- Fins un altre! -els vaig dir.

De sobte, quan tornàvem cap a casa, vaig veure que un lladre sortia de la "Pet Shop", una botiga d'animals, amb un sac ple de llúdrigues, uns animals en perill d'extinció!

- Ajudeu-nos, que algú ens ajudi! -crirava el botiguer desesperat. Jo vaig arrencar a córrer darrera del lladre tan ràpid com vaig poder. Però quan vaig estar a punt d'atrapar-lo, va pujar a un cotxe de color vermell i se'n va anar.

- Deixa-ho estar filla. Ja és molt tard, tornem cap a casa.

- Però, mare...! -Li vaig dir jo.

La meua mare hi va insistir i al final li vaig fer cas, el meu cap anava pensant un pla.

Quan vam arribar a casa, la meua mare va anar a banyar a en Biel. El meu pare es va asseure a sofà i va començar a mirar la tele. Mentre tots estaven distrets amb la seva afició, vaig aprofitar per afagar la bicicleta i sortir de casa.

No sabia pas on vivia aquest senyor que havia robat les llúdrigues, però de sobte, vaig veure aquell cotxe tan vermell i lluent. Vaig endevinar per lògica que aquella era la casa del lladre. Mentre anava cap allà, vaig veure una pilota tirada pel terra. La vaig agafar i vaig posar en acció el meu pla. Quan vaig ser a davant del jardí, vaig veure el sac de llúdrigues. Després vaig tirar expressament la pilota al jardí i vaig cridar:

- Perdoni, senyor! Em pot donar la pilota? - Mentre el lladre anava a buscar la pilota, vaig aprofitar per agafar el sac, pujar a la bici i anar a la "Pet Shop". Quan el lladre va voler donar-me la pilota, va veure que jo havia marxat i que el sac de llúdrigues havia desaparegut.

- Coi de nena! -Va cridar fent senyals de ràbia.

Quan vaig ser a la botiga, i vaig dir al botiguer:

- Tingui senyor, les seves llúdrigues.

- Moltíssimes gràcies! Com t'ho podria agrair?

- No cal que m'ho agraeixi, ha sigut molt fàcil. La veritat és que aquest lladre no és gaire intel·ligent. - I me'n vaig anar tot dient adéu.

Estel Fugaç
Aida Jordà

LA PEPETA I ELS SEUS AMICS

Fa molts i molts anys, en un país llunyà hi vivia una marieta anomenada Pepeta.

Anava vestida de vermell amb set taquetes negres.

Era molt presumida.

Un dia d'estiu, uns nens molt entremaliats van anar a buscar insectes al jardí de casa seva.

Buscaven i buscaven però no en trobaren cap, fins que varen veure la Pepeta. La van acorrallar i amb una xarxa la van atrapar. De seguida la van posar en una petita capsa on hi havia altres insectes. Un d'ells, l'escarabat més vell, va rondinar:

- Et deixaran aquí tancada amb nosaltres i no en podràs sortir!

- Què? Em deixaran aquí tancada?- va dir la marieta espantada.

- I si intentes escapar-te, aquests nens tan trapelles et faran mall!- va dir l'abella.

- Doncs em faré la morta i així em treuran -va pensar la Pepeta.

Però de sobte, es va notar que la capsa es movia, eren els nens que tornaven cap a casa seva. Varen entrar, varen berenar i varen deixar la capsa d'insectes sobre la taula del menjador. Més tard, varen sortir a jugar a futbol a fora el jardí. La seva mare es va posar a netejar el menjador, va agafar la capseta i la va deixar al costat de l'ordinador.

El para estava escrivint allà al costat. Aquest sense voler-ho, amb un cop de colze els va tirar a terra i la capsa es va obrir. Tots els insectes van sortir corrents, però a la marieta se li va quedar una pota enganxada, van anar-hi per ajudar-la però de sobte va arribar un gat de color negre amb unes potes fortes i una cua molt llarga. El gat amb un cop de pota va treure a la marieta d'allà, però ell volia jugar amb la Pepeta. Ella no en tenia ganes, i per això va esperar a que aquell gat s'adormís. Ella tenia pressa per anar a fora amb els seus amics i només pensava en tornar al seu entorn.

Però de sobte, la mare tenia calor i va encendre el ventilador i tots els insectes van sortir volant per la finestra. Quan van sortir, la marieta Pepeta va trobar-se al seu amic cuc de terra.

El cuc els va veure tan cansats que va preguntar:

- Voleu que us porti a aquell bosc d'allà davant?

- Sí, sí, porta'ns-hi! -van respondre tots els insectes a la vegada.

El cuc de terra va excavar un túnel que portava fins a aquell bosc i els va dir:

- Aneu per aquí i així arribareu sans i estalvis al bosc.

Tots els insectes van entrar al túnel que havia fet el cuc i quan van arribar al bosc cadascú es va fer una casa per a ell. Allà van viure feliços per sempre i la Pepeta, en comptes de ser tan presumida a partir de llavors va ser tan amable que cada dia feia pastissets als seus amics.

Lluna plena
Júlia Torrell

CINQUÈ

ELS TRES RATOLINS

Hi havia una vegada tres ratolins a qui els agradava molt fer esport i van decidir anar a Itàlia a participar en el campionat d'atletisme en pista de rosegadors.

Els tres ratolins, l'Albert el gran, en Joan el mitjà i en Paco el més petit però el més espavilat.

Volien participar a les proves per guanyar el "Gran Premi" que tenia com a trofeu un formatge Parmesano d'uns dos metres de diàmetre. Un dels participants a la cursa era una rata que ja coneixien d'altres curses i que era molt mal perdedora.

Arriba el dia de la cursa i l'Estadi Ratonopols estava ple a vesar de ratolins de tot el món.

Després del tret de sortida, els tres ratolins l'Albert, en Joan i en Paco, es situen en primer lloc de la cursa. L'Estit, la rata tramposa que no sap perdre, es posa molt rabiosa i comença a pensar quina trampa farà. Tot d'una, prem un botó secret del seu rellotge i a les seves sabates li surten unes rodes amagades.

Amb aquesta trampa l'Estit avança als tres ratolins, primer a l'Albert, després en Joan i més tard en Paco, el més petit que en aquell moment anava primer a la cursa.

A la segona volta l'Estit encara no en té prou de fer trampes. Es posa la mà a la butxaca i treu una ampolleta d'oli súper lliscant i el tira molt discretament, a la pista. Els tres ratolins, quan van arribar a l'oli, van patinar i gairebé cauen a terra.

Tan sols falten dos voltes pel final de la cursa, però ells no es donen per vençuts.

A la última volta l'Estit va sentir un soroll estrany als seus peus. De cop i volta les rodes de les seves sabates es van trencar i es va entrebançar. Al caure a terra, tothom va veure la trampa que havia fet a les seves sabates i tot l'estadi el va començar a xiular.

Els tres ratolins al passar pel seu costat, van posar-se a riure i van continuar fins a l'arribada sense cap problema.

En Paco va arribar el primer, seguit d'en Joan i l'Albert.

Els tres ratolins van estar molt contents d'haver guanyat la cursa.

Tot el públic va aplaudir als nostres ratolins en pujar al podi, i van guanyar el gran premi que era el formatge Parmesano.

I van tornar cap a casa rodolonat l'enorme formatge. I menjant, menjant, tot l'any va anar passant.

Matheus Felipe

EL DRAC NET I POLIT

Una vegada, més enllà de les muntanyes, sobre un turonet, hi havia un regne anomenat el regne de Pintxacares, governat pel rei Joan Carles II, al que tothom li deia el rei garrepa, perquè no volia gastar-se cap cèntim en guàrdies que li vigilessin el castell, cuiners que li fessin el menjar, ni dones de fer feina que li netegessin el castell.

Ell deia que amb la princesa Lola ja en feia prou, i així no s'hauria de gastar diners.

Un dia la princesa Lola, farta de tot aquell escampall de brutícia, se'n va anar del castell.

A mig camí es va trobar un drac molt net i polit, amb olor de lliris blancs, que la portar a la seva cova. El drac ho tenia tot net i brillant. La princesa, quan va veure aquella cova, es va espantar. El drac li va oferir roba neta i un bany.

El rei es va espantar quan va veure que es feia fosc i no venia la princesa amb el sopar preparat, va decidir anar-la a buscar. El rei tenia tanta gana que seguia les olors del menjar que se li presentaven al davant.

La tercera olor que va sentir va ser la d'una sopa de porro amb peix i escamarlans. La va seguir i va anar a parar a una cova, una cova molt neta i polida, la cova del drac net i polit. El rei, quan va veure la princesa, es va posar a cantar el virolai d'alegria, la va agafar i va dir:

- Anem, que em moro de gana filleta meva!

- No, no me n'aniré d'aquí pare -va respondre ella.

- Per què no? -va preguntar el pare.

- Perquè aquí no he de fer res!

- D'acord doncs ens quedarem aquí.

- No, no vull tenir cap rei garrepa aquí -va contestar el drac.

El rei li va proposar al drac que si volia fer de drac guardià, drac cuiner i de drac de la neteja. El drac va acceptar la proposta i se'n van anar tots tres al castell.

El drac estava bé allà. El rei ja no era garrepa segons els habitants del seu regne. Així doncs va contractar més dracs nets i polits, i la princesa estava feliç al castell net i polit.

Aida Gil

LA VIDA EN ELS PAÏSOS POBRES

Hi havia una vegada, un nen que es deia Mauri. Era un nen ric. Ho tenia tot: diners, roba, joguines, menjar... Però, un dia el pare d'en Mauri se'n va anar a l'Àfrica per assumptes de feina.

En Mauri hi volia anar, i com que el seu pare no li feia cas i la seva mare li va donar permís, hi va anar. Van anar amb avió i tot i així van trigar vuit dies en arribar. Quan van arribar en Mauri ho va veure tot molt diferent comparat a on vivia ella abans. Allà l'aigua estava ben bruta, no tenien menjar, quasi anaven despullats...

Al cap d'un any a l'àfrica, el pare d'en Mauri va morir per culpa de les condicions de vida. En Mauri va anar fent-se gran. Quan tenia 15 anys, va lluitar contra un lleó ferotge. Els 18 va aprendre a caçar girafes, estruços, lleons... Als 30 j es va fer un home. Treballava en un camp de secà i, als habitatns de l'Àfrica, els va ensenyar moltes coses. Llibres cultures, els va ensenyar a escriure...

Quan en Mauri es va fer vell, va agafar una malaltia, que es diu Sida, i es va morir. Però, va aprendre que tot allò que havia tingut de petit no servia per res.

Raul Sánchez

UNA VOLTA AL MÓN EN UNA NIT

La Tina es va posar al llit disposada a dormir però de cop va sentir un soroll que deia:

- Ei, ei eei, sóc aquí!! -la Tina es va girar i va veure que a la catifa se li havia dibuixat una cara.

La catifa va dir:

- Que no em veus, o potser ets cega? -Es va quedar parada quan va veure que la catifa li deia:

- Puja sobre meu, on vols anar? -la Tina va agafar una maleta i va dir:

- A Egipte!

Quan va arribar a Egipte va visitar el país, les piràmides i el riu Nil. A cap de poc la Tina es va veure al mig d'una plaga de llagostes grosses, es va comprar un penjoll amb forma d'escarabat com a record i va dir el primer país que li va passar pel cap, que va ser:

-A... Austràlia!

Va aparèixer a Austràlia de cop i va comprar dos clauers: un d'un cangur i l'altre d'un ornitorrinc. Després va anar a l'òpera de Sidney. Li va dir a la catifa que volia tornar a Bescanó.

La catifa, que havia quedat una mica marejada de l'òpera, es va equivocar de país i va anar a la Xina. La Tina, va visitar la muralla xinesa i va menjar arròs amb "palillos" i només aconseguia agafar cada vegada un sol gra d'arròs, cosa que va quedar ben tacada!!!

Farta de que la catifa s'equivoqués, va decidir que agafarien un avió per tornar cap a Girona. Quan va baixar de l'avió l'hostessa xinesa va dir:

- Xing, xang jumpi ALASKA!!!

La Tina va pensar tota ben nerviosa:

- Em dec haver equivocat amb aquelles lletres tan rares que fan els xinesos.

Van aprofitar per visitar les escultures de gel i el record? -doncs una esgarrapada d'un ós polar!

La Tina va dir:

- Ja que estem tan lluny de Girona, perquè no aprofitem i anem a Brasil?

Van anar a veure el riu Amazones i el carnaval. Com a record li van fer tot de trenes al cap. Va sentir... un ocell que piulava!

I la seva mare estava dient:

- Desperta't Tina dormilega!!

La Tina es va quedar sobresaltada. L'esquena li pesava molt. Hi tenia la motxilla! A dins hi havia dos clauers d'Austràlia i un collaret egipci. Com era possible???

Quan es va treure el pijama va veure que tenia una esgarrapada d'un ós polar i el pijama tacat d'arròs. Va anar corrents al mirall i va veure que tenia el cap ple de trenes! Havia passat de veritat? No era un somni?

Quan anava a esmorzar va veure que la catifa preferida li picava l'ullet. La Tina aquella nit va passar una aventura Genial!

Xenia Serra

SISÈ

UN DESCOBRIMENT A L'AEROPORT

Aquell dia, en Sadurní es va aixecar molt content, però nerviós, perquè era el dia que anava a veure els seus avis d'Amèrica. Cada any hi havia anat, però era el primer any que hi anava sol perquè els seus pares no el podien acompanyar, perquè la seva mare estava a punt de tenir un nen, i, per tant, hauria de fer les deu hores d'avió tot sol.

Quan va arribar a l'aeroport, els seus pares van anar a parlar amb les hostesses i li varen facturar la maleta. Les hostesses el van acompanyar a la sala d'espera i li varen dir que estigués allà fins que l'anessin a buscar per pujar a l'avió.

Mentre esperava, va voler anar al lavabo, però com que estava tan nerviós es va equivocar de porta i va sortir a un corredor molt llarg. Quan va veure que s'havia equivocat, va voler tornar a obrir la porta per tornar on era, però la porta era d'aquelles que només s'obren en una direcció.

El nostre amic es va començar a posar nerviós i va començar a córrer i a ventar puntades de peu a la paret. De cop, un tros d'envà cau i veu un forat. En Sadurní pensa que podrà sortir per aquest forat i s'hi posa a dintre.

El forat portava a una mena de sala gran, amb les parets de rajols vells i ennegrits pel pas del temps. Veu que hi ha moltes caixes i prestatges amb objectes. Ell continua nerviós, i, a la vegada, espantat perquè no trobar la sortida.

Per sort, les hostesses ja el buscaven però una persona l'havia vist entrar per la porta equivocada i els ho diu. Les hostesses, sabent per on ell ha entrat, obren la porta i el criden. I, aquesta vegada, ja no el deixen més sol fins que puja a l'avió.

Uns dies després, escoltant les notícies de la televisió americana, veu que parlen de la seva ciutat i expliquen que, per casualitat, han trobat, a l'aeroport, uns documents molt importants de l'última gran guerra i ensenyen un forat que ell coneix molt bé...!

Maytaison
Genís Llach

EL VIATGE A JÚPITER

Un científic d'una ciutat de Londres estava molt enfeinat; volia construir una màquina prou potent per fer un viatge llarg, molt llarg, perquè, sabeu, volia anar a Júpiter.

Va trigar mesos i mesos i també es va gastar un dineral, però finalment la va acabar. Com que era un científic no gaire expert ningú el felicitava. De fet, totes les seves màquines han acabat ferint a algú i per això no es creien que fos capaç d'anar a l'altre barri fent el trajecte, que no hi arribaria, que es moriria per la falta d'oxigen. Estava convençut que aconseguiria ser el primer home que aniria a Júpiter, que seria famós, que tothom l'admiraria, que li demanarien autògrafs, que no el deixarien en pau! Es posava nerviós, cada cop que hi pensava.

Va arribar el dia més esperat. Tota la gent de Londres, o quasi tota, estava reunida a la plaça més grand de la ciutat veient el pobre científic a punt d'anar al cel sense fer gaires escarafalls.

Va pujar a la nau arrossegant el seu gos que s'agafava en un fanal

per no cometre la bestiesa que volia fer el seu amo. I no m'extranya! Un cop amb un aparell, va convertir el seu morro en una patata i les seves orelles en plàtans i l'animal havia d'anar pel món amb aquest aspecte.

Es van anar enlairant a poc a poc i... FFFIIIIUUUU van sortir disparats. En un moment van travessar l'atmosfera i finalment van flotar per l'aire.

Fins que no van passar Mart, tot era tranquil, però quan van estar a més de set quilòmetres del planeta vermell, un meteorit gegant gairebé xoca contra la nau. Amb unes quantes tombarelles, van aconseguir esquivar-lo.

Més tard va aparèixer un monstre gegantí, amb quatre ulls i set braços, semblava una pilota, però el nostre amic ja ho havia previst i havia construït un puny a la nau que va deixar deixar el monstre ben estabornit.

Eren ja a prop de Saturn, quan la màquina va començar a esmicolar-se. Anaven caient en picat pel gegantí tobogan del planeta. De cop, van xocar amb alguna cosa i van sortir rebotats tan lluny que van anar a parar a Júpiter.

En sortir de la nau mig destrossada, van observar uns personatges que s'amagaven darrera d'una pedra. Eren molt semblants als humans, però tenien les orelles punxegudes, antenes i aletes.

Qui devien ser? També va observar unes cases en forma de tub i, a la seva esquerra, un cartell que deia: "STUGNIVNEB ÒNACSEB (v7k9)"

L'home va preguntar a aquells éssers estranys on era i qui eren, i de la roca en va sortir una dient:

- Ets a Júpiter, a la ciutat v7k9 que són les coordenades del poble i nosaltres som jupiterians.

La jupiteriana que havia respost les seves preguntes va afegir:

- Sóc l'única que parla l'idioma dels terrícoles i com que tens la nau destrossada et pots quedar tu i el teu estrany acompanyant a casa meva.

El nostre amic va acceptar el convidat i li va preguntar qui era el seu nom. Es deia Andaira.

Us diré un secret: el noi se n'havia enamorat. Era bonica, simpàtica i trempada; cuinava de meravella; ho tenia tot!

Va passar un temps i ja començava a enyorar els seus companys i la seva família, però tampoc volia marxar, ja que havia fet amics i havia trobat una esposa.

Un dia el científic va rebre una gran sorpresa: l'Andaira li havia construït una nau perquè pogués tornar a la Terra. El noi li estava molt agraït, però ell no marxaria si no l'acompanyava. Així que tots dos van sortir de Júpiter camí cap al planeta blau.

Va arribar-hi sans i estalvis. Tots els seus amics es van quedar de pedra: el seu amic haiva tornat amb el gos i una jupiteriana! La parella va sortir a les notícies, a la ràdio, a les revistes... Avui dia encara a ningú no li cap en el seu cap com el científic va poder anar i tornar a Júpiter.

I vet aquí una jupiteriana

I vet aquí un humà

Que aquest conte s'ha d'acabar.

Offy
Mireia Campasol

EL TEMPS ESTÀ ENFADAT

Ara us explicaré una història d'aquelles, que passen d'avi a nét i de generació en generació. Sigui com sigui, al final ha arribat a les meves mans.

En aquella època el temps estava molt enfadat. El sol estava enfadat, els núvols estaven súper enfadats, la lluna estava molt, però que molt enfadada, el senyor vent estava més que enfadat, el famós univers estava enfadadíssim i l'atmosfera treia foc pels queixals! Sabeu per què estaven tan enfadats? Doncs perquè no paraven de posar-se malalts per culpa de la contaminació! Per això, van decidir fer una mala passada als humans... Tot va succeir una setmana d'hivern...

De cop i volta tot va començar a canviar de dalt a baix! Avui feia una temperatura de quaranta-dos graus! L'endemà a deu sota zero! Els dimecres feia un vent que s'ho emportava tot, des de bicicletes fins a persones! L'endemà, la pluja feia el seu efecte i ho inundava tot!

I això passava un dia i un altre i un altre! Tothom estava ben boig! De mica en mica, els humans, es van adonar que tot allò passava per culpa de la contaminació! I... llavors petits, adolescents, joves, grans i vells van començar a reciclar. Tot cantant:

Si tots reciclem,

Tot verd ho veurem,

Si tots reciclem,

Contentos estarem

I així, va ser com el temps va tornar a estar content i lentament va tornar a la normalitat! I... si mai passa alguna cosa semblant, ja saps que has de fer:

Reciclar!

Misteriosa

Judit Casellas

L'ESCURA-XEMENEIES

Hi havia una vegada, un escura-xemeneies molt rialler. Sempre anava casa per casa, aviam si algú volia una mica d'ajuda per escurar les xemeneies. Era solitari, anava de poble en poble i de viatjar ho feia cada setmana. Es deia Pere.

Un dia va arribar en un poble on corrien rumors, sobre una illa solitària, però... Una illa a dalt del cel!

Hi va voler anar per atendre la gent d'aquell poble.

Com s'ho faria, per anar al cel? Va pensar, que hauria alguna manera de pujar-hi.

Es va preguntar:

- L'única manera per anar a l'illa del cel, és morir-me. Però sóc molt jove encara! Em falta bastant per morir-me!

Un home molt gran i sec, assegut en un tamboret de fusta, li va dir:

- Si vols anar a l'illa solitària del cel, has d'esperar la cinquena lluna començant per demà.

L'home es va aixecar del tamboret i se'n va anar. Quan marxava, li va caure un paper de la túnica que portava. En Pere ràpidament el va recollir. L'home gran es va girar i va dir:

- Queda-te'l i així sabràs on és l'illa solitària del cel! I ara, adéu!

Va desaparèixer com si fos per art de màgia entre l'espessa boira d'aquella tarda.

Van passar cinc llunes i aquest estrany paper només deia:

Masia Vella

Posta de sol

Costa del Mar

Reflex d'un mirall

En aquell poble hi havia una masia molt i molt vella i li deien "La Masia Vella". Hi va anar. Des d'allà es contemplava una vista perfecta, i una esplèndida costa.

Ara ja li lligava una mica tot.

Va anar a la costa i... Quan s'estava ponent el sol, un raig de llum va reflectir en els seus ulls. Ara només faltava un mirall. Per casualitat sempre en portava un a la butxaca. El va deixar a terra i quan el raig hi va arribar va sortir un reflex enlluernador, que va seguir un camí recte fins a la costa i assenyalà una enorme porta!

La travessà, es va començar a enlairar i va anar a parar a l'illa solitària del cel.

Era impressionant! Tot era tou i feia olor de maduixa!

Però es veu que no hi havia cap casa.

Ell es pensava que trobaria algú no? Doncs no, no va trobar res de res.

Se'n va voler tornar, però... Com se sortia, d'allà?

Al final, ho va aconseguir!

Va trobar una dona molt bonica! Només en veure-la li va preguntar:

- Noia noia! Com et dius? Qui hi viu a part de tu? Perquè ho sàpigues em dic Pere!

La pobre noi ben atabalada li va contestar:

- Hola, Pere! Em dic Martina i... a part de jo, en aquesta illa no hi viu ningú.

- Ho sento! -va dir el nostre amic.

- No passa res -li va respondre la noia.

La Martina es va sorprendre de veure algú a l'illa. Era el primer home que hi pujava.

- Estic avorrida de no poder veure ni parlar amb ningú. -Va dir la Martina.

I li va preguntar:

- Com has vingut fins aquí?

El noi va respondre:

- No ho sé. Tot ha estat com per art de màgia.

La noia es va sorprendre:

- Si us plau, jo no vull estar-me aquí, no em vull quedar sola.

En Pere respongué:

- D'acord, ara mateix et baixaré d'aquí! Però no sé com fer-ho.

- Jo sí! Només un home pot obrir la porta amb aquestes paraules:

- Anegam, malicú, obriboss laes portalesadas! -va dir ella.

En Pere va pronunciar aquelles paraules i de sobte es va obrir un a gran porta! Van travessar-la i... Ja estaven al món humà!

Tot allò li hagués semblat un somni si no fos que l'acompanyava la seva nova amiga la Martina!

Kony

Neus Malagelada

joanbosch
serralleria

TREBALLS AMB CISALLA I PLEGADORA
ACABATS AMB FERRO I INOXIDABLE
MUNTATGE DE PORTES SECCIONALS

CARRER ISAAC RABIN, 18 · POL. IND. TORREMIRONA · 17190 SALT
TEL I FAX 972 245 276 · MÒBIL 687 86 26 46

**AJUNTAMENT
DE BESCANÓ**

PLAÇA JOAN MARAGALL, 3 · BESCANÓ · TEL. 972 44 00 05